

Justitsministeriet
Lovafdelingen

12 OKT. 2004

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

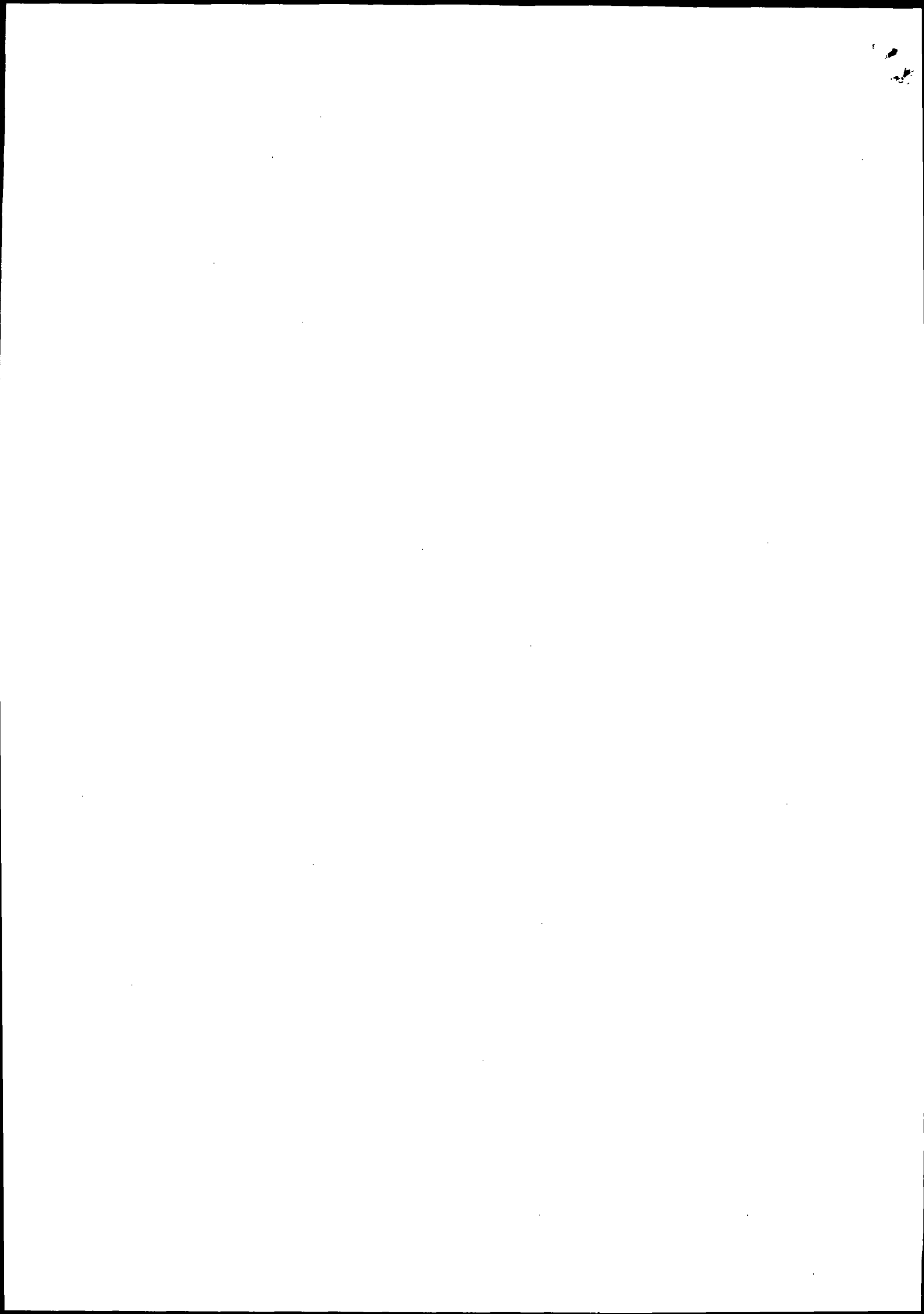
Dato:
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-1008
Dok.: MUB20818
+ bilag

Afsendt med
E-Post 12/10-04

Til brug for behandlingen af forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (lovforslag nr. L 5) vedlægges i 5 eksemplarer en kommenteret høringsoversigt og kopi af de modtagne høringssvar vedrørende lovforslaget.

Flemming Hansen
fg. justitsminister

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 12. oktober 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-1008
Dok.: MUB20797

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt til høring hos:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for retten i Århus, Præsidenten for retten i Odense, Præsidenten for retten i Ålborg, Præsidenten for retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Advokatrådet, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

2. Generelt

Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politiforbundet og Rigspolitichefen har ikke bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Rigsadvokaten har anført, at det henset til kompleksiteten i de foreliggende regler formentlig bør overvejes at udsende en vejledning om den praktiske anvendelse af reglerne, ligesom lov-

ændringen vil nødvendiggøre ændringer i Justitsministeriets vejledning af 5. december 2001 om behandlingen af anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager og overførsel af retsfølgning.

Justitsministeriet er enig heri og er indstillet på efter lovforslagets vedtagelse at udarbejde en vejledning til brug for politi- og anklagemyndighed om den praktiske anvendelse af reglerne.

Advokatrådet udtrykker betænkelighed ved, at der med rammeafgørelserne skabes en retsstilling, hvor danske domstole fratages muligheden for en selvstændig vurdering af, hvorvidt et indgreb bør gennemføres, og hvor det danske retssikkerhedsniveau dermed bringes i fare.

Gennemførelsen af de rammeafgørelser om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser, som er omfattet af lovforslaget, bygger på ønsket om at forenkle og effektivisere procedurerne mellem medlemsstaterne i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser.

Rammeafgørelserne adskiller sig på denne baggrund fra de hidtidige regler derved, at den fuldbyrdende stat i langt højere grad forpligter sig til at fuldbyrde afgørelser fra andre medlemsstater uden at foretage en nærmere prøvelse af grundlaget for afgørelsen. Ordningen er baseret på tillid til, at den underliggende afgørelse er truffet under overholdelse af grundlæggende retssikkerhedsprincipper, herunder bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som alle medlemsstater er bundet af.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at Instituttet under hensyn til, at det i lovforslaget er udgangspunktet, at indholdet af afgørelser fra udstedelsesstaten ikke skal prøves særligt af danske myndigheder før fuldbyrdelsen, finder det rigtigst, at det udtrykkeligt fremgår af lovtæksten/forarbejderne, at indsigelser, der bygger på, at konventionssikrede rettigheder ikke er overholdt, kan prøves. Instituttet bemærker endvidere, at det er fast antaget, at menneskeretlige normer skal inddrages af domstolene af egen drift i straffesager.

Som anført i lovforslagets bemærkninger i pkt. 1.4, gælder Danmarks internationale forpligtelser fuldt ud, uanset om den foreslåede lov indeholder bestemmelse herom.

Det fremgår endvidere af rammeafgørelsernes præambelbetragtninger, at rammeafgørelserne respekterer de grundlæggende rettigheder og retsprincipper, som er anerkendt i artikel 6 i Traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det følger bl.a. heraf, at unionen respekterer de grundlæggende rettig-

heder, således som de fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Udkastet til lovforslag indebærer således ingen ændringer af Danmarks forpligtelse til at overholde de grundlæggende rettigheder og principper, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger imidlertid allerede af gældende dansk lovgivning, at Danmark er forpligtet til at overholde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som er gjort til en del af dansk ret ved lov nr. 285 af 29. april 1992. På den baggrund har Justitsministeriet ikke fundet det hensigtsmæssigt at foreslå indsat en mere generelt formuleret bestemmelse om, at Danmark er forpligtet til at overholde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. En sådan bestemmelse ville, som også nævnt i bemærkningerne, pkt. 1.4, ikke give yderligere vejledning, men ville derimod kunne give anledning til urigtige modsætnings slutninger i forhold til anden lovgivning.

Dommerforeningen har anført, at lovteksten bør afspejle den adgang til at nægte fuldbyrdelse, som er specifikt hjemlet i rammeafgørelserne derved, at det bl.a. er anført i præamblerne, at der ikke er forbud mod at afslå fuldbyrdelse, hvis der er grund til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering. **Præsidenterne for retten i Århus, retten i Odense, retten i Ålborg og retten i Roskilde** har tilsluttet sig Dommerforeningens bemærkninger.

På baggrund af de tre rammeafgørelses præambelbetragtninger særligt om forbud mod politisk forfølgning mv. samt i lyset af Dommerforeningens hørings svar har Justitsministeriet i lovforslaget indsat bestemmelser, der fremhæver, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis der er grund til at formode, at udstedelsesstatens afgørelse er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, jf. forslagets §§ 7, 20 og 33.

3. Beslaglæggelse

Advokatrådet har anført, at det foreliggende lovforslag må anses for et væsentligt tilbageskridt for det retssikkerhedsmæssige beskyttelsesniveau i dansk straffeprocess, idet retsplejelovens garantier ikke vil finde anvendelse i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse fra en anden medlemsstat. Dette vil ifølge Advokatrådet medføre en omfattende forskel i retssikkerhedsniveauet i Danmark alt efter, om en beslaglæggelseskendelse er udstedt efter anmodning fra dansk politi i overensstemmelse med retsplejelovens regler, eller om anmodningen er udstedt i en anden medlemsstat efter den dér gældende lovgivning.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor under pkt. 2.

Endvidere henleder **Advokatrådet** specifikt opmærksomheden på lovudkastets § 53, stk. 2, som indebærer, at retsplejelovens regler om ransagning, legemsindgreb og edition kan anvendes, hvis fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse nødvendiggør det, i det omfang den lovovertrædelse, der ligger til grund for kendelsen, opfylder betingelserne for fuldbyrdelse i § 6. Advokatrådet fremhæver særligt, at der navnlig kan blive tale om, at en dansk domstol er tvunget til at udstede en ransagningskendelse i anledning af et forhold, som nok er strafbart efter dansk ret, men hvor retsplejelovens betingelser for ransagning helt åbenbart ikke er opfyldt, ligesom der ikke skal foretages nogen vurdering af, om indgrebet kan anses for proportionalt og rimeligt i forhold til den underliggende efterforskning.

Bestemmelsen i lovforslagets § 53, stk. 2, om anvendelse af yderligere retsmidler er begrundet i, at Danmark efter rammeafgørelsen som udgangspunkt er forpligtet til at fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse udstedt i en anden EU-medlemsstat. Rammeafgørelsen fastslår endvidere, at eventuelle yderligere tvangsmidler, som beslaglæggelsen nødvendiggør, tages i brug i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens procedureregler. Dette må antages at skulle fortolkes sådan, at grundlaget for indgrebet, f.eks. ransagning, skal findes i forpligtelsen til at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen, men at det stadig er nødvendigt forudgående at indhente rettens tilladelse hertil. Retten vil i den forbindelse ikke kunne prøve proportionaliteten i forhold til efterforskningsgrundlaget, idet denne prøvelse forudsættes foretaget i udstedelsesstaten. Men retten vil kunne prøve, om indgrebet, f.eks. ransagning, er nødvendigt for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen.

Politidirektøren i København har anført, at formuleringen af lovudkastets § 50 kan medføre, at retsmødet, selv om anklagemyndigheden inden udløbet af 24-timersfristen fremsender en anmodning til retten om berømmelse af et retsmøde til behandling af spørgsmålet om beslaglæggelse, først berammes til foretagelse flere uger senere, og at afgørelsen således ikke træffes inden for fristen.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har rammeafgørelsen indlagt en tidsfrist på 24 timer, inden for hvilken afgørelse om beslaglæggelse skal træffes, og meddelelse til udstedelsesstaten gives, hvis dette er muligt. Der er således alene tale om en vejledende frist. Justitsministeriet er enig i, at det bør fremgå af lovtæksten, at tidsfristen ikke alene vedrører anklagemyndigheden, men også indebærer, at rettens afgørelse i sagen så vidt muligt skal fore-

ligge inden 24 timer efter, at anklagemyndigheden har modtaget ansøgningen. Denne præcisering er foretaget i lovforslagets § 50, stk. 4.

Præsidenten for Østre Landsret har anført, at det ville være ønskeligt, om der i lighed med, hvad der er foreslået for så vidt angår bøder og konfiskation, gives mulighed for at udsætte en afgørelse om, hvorvidt en beslaglæggelseskendelse kan fuldbyrdes i Danmark i det nødvendige tidsrum, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en dansk oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse. **Præsidenten for Vestre Landsret** samt **Præsidenten for Københavns Byret** har tilsluttet sig denne udtalelse.

Dommerforeningen har endvidere anført, at det ud fra et generelt synspunkt er utilfredsstillende, at domstolene skal fuldbyrde udenlandske afgørelser, hvis indhold dommerne – for visse sprogs vedkommende – ikke har mulighed for at gøre sig bekendt med. Foreningen anmoder derfor om, at det overvejes at give domstolene mulighed for, i tilfælde hvor det synes særligt indiceret, at foranstalte oversættelse af den udenlandske afgørelse, forudsat at dette ikke forsinker den tilstræbte hurtige rådighedsberøvelse. Foreningen finder således, at en foreløbig rådighedsberøvelse kan tænkes i tilfælde, hvor politiet har foretaget foreløbig beslaglæggelse, og hvor retten har imødekommet begæringen om beslaglæggelse, men med frist til efterfølgende kontrol af udstedelsesstatens afgørelse. **Præsidenterne for retten i Århus, retten i Odense, retten i Ålborg og retten i Roskilde** har tilsluttet sig Dommerforeningens bemærkninger.

Som det fremgår af lovforslagets § 48, skal udstedelsesstaten sammen med den pågældende afgørelse fremsende en særlig attest, som er udformet til formålet. Det er indtil videre et krav, at attesten skal være udfyldt på dansk. Attestformularen er udarbejdet således, at den indeholder de oplysninger, der normalt vil være nødvendige for at tage stilling til, om en afgørelse kan fuldbyrdes efter rammeafgørelsernes regler. Oplysningerne i attesten skal attesteres af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten. Rammeafgørelserne bygger således på den forudsætning, at fuldbyrdelse af afgørelsen kan ske på betryggende vis ud fra attesten.

Muligheden for udsættelse, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en (dansk) oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse, er udtrykkeligt nævnt i rammeafgørelserne om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og på afgørelser om konfiskation. Den er derimod ikke nævnt som en mulig udsættelsesgrund i rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale. Dette må antages at være begrundet i, at denne rammeafgørelse vedrører et foreløbigt retsmiddel, hvorimod de to andre rammeafgørelser vedrører endelige afgørelser.

Rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale opererer samtidig med en vejledende tidsfrist, hvorefter der skal træffes afgørelse og afgørelsen meddeles til udstedelsesstaten inden for 24 timer, hvis det er praktisk muligt. Hvis anklagemyndigheden er i stand til at fremskaffe en oversættelse inden for fristen, er der naturligvis ikke noget til hinder herfor, men det vil sjældent være muligt i praksis.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet, at rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ikke giver mulighed for at indføre en generel ordning, hvorefter retten kan beslutte, at afgørelsen om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse skal afvente en oversættelse af den underliggende kendelse.

Rigsadvokaten har henledt opmærksomheden på kompetencespørgsmålet om, hvorvidt forelæggelse for Justitsministeriet i de i § 49, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde kan ske direkte fra politiet, eller om forelæggelse skal ske via den overordnede anklagemyndighed.

I sager om udlevering i medfør af den europæiske arrestordre sendes sagerne direkte fra politiet til Justitsministeriet og ikke via den overordnede anklagemyndighed. Justitsministeriet finder heller ikke, at dette bør være tilfældet for så vidt angår sager om afslag på fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser i medfør af dette lovforslag. Hensynet til, at der så vidt muligt kan træffes afgørelse inden for den i rammeafgørelsen nævnte vejledende 24-timersfrist, taler også for denne løsning.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at det af lovteksten bør fremgå, at danske domstole skal foretage en intensiv prøvelse af beslaglæggelseskendelser i situationer, der er omfattet af grundlovens § 77. I den forbindelse peger instituttet på, at lovforslaget indebærer, at også beslaglæggelseskendelser afsagt af andre myndigheder end domstole vil kunne fuldbyrdes i Danmark.

Det er ved rammeafgørelsen forudsat, at staterne altid skal respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, jf. Traktaten om Den Europæiske Union artikel 6. Af præambelbetragtning nr. 6 fremgår som nævnt under pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget endvidere, at rammeafgørelsen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om bl.a. pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

Justitsministeriet har i forlængelse heraf uddybet pkt. 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, således at det udtrykkeligt fremgår, at det særligt i forhold til sager om fuldbyrdelse af kendelser om beslaglæggelse af skrifter eller andet materiale beregnet til offentliggørelse forudsættes, at domstolene foretager en intensiv kontrol og i den forbindelse bl.a. vurderer, om fuldbyrdelsen vil være forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 om ytringsfrihed.

Institut for Menneskerettigheder har endvidere anført, at beslaglæggelse efter lovforslagets § 6 vil kunne udgøre et indgreb i borgernes rettigheder efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter konventionen), herunder navnlig beskyttelse af privatliv og korrespondance, og anser det for tvivlsomt, om lovforslaget – med den udformning bestemmelsen er givet – opfylder de krav til forudsigelighed og tilgængelighed, som følger af artikel 8, stk. 2. Instituttet påpeger, at en række af de handlinger, der opregnes i lovforslagets § 6, ikke er beskrevet med en klarhed, der giver grundlag for at forudsige, hvornår beslaglæggelseskendelsen kan fuldbyrdes. Endvidere vil retstilstanden være uforudsigelig for personer, der har ophold i Danmark, og som risikerer at blive undergivet processuelle indgreb, der følger af en straffelovgivning, der er gældende i et andet EU-land, uanset at denne lovgivning ikke er dem bekendt. Endelig bemærker instituttet, at det bør være muligt for de danske myndigheder at efterprøve, om indgrebet er proportionalt, således at en beslaglæggelseskendelse fra et andet EU-land ikke lægges uprøvet til grund.

Som nævnt ovenfor fremgår det udtrykkeligt af 6. indledende betragtning til rammeafgørelse nr. 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, at "Denne rammeafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6 i traktaten og afspejles i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kap. VI". Det følger således af selve rammeafgørelsen, at EU ved udarbejdelsen af bestemmelserne har indarbejdet de forpligtelser, der følger af konventionen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (herefter Domstolen) praksis.

I henhold til konventionens artikel 8 må offentlige myndigheder kun gøre indgreb i retten til respekt for privatliv og familieliv mv., hvis det sker "i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund". Legalitetskravet om "overensstemmelse med loven" medfører ifølge Domstolens praksis, at lovhjemmelen skal være klar og præcis for at sikre mod misbrug, og loven skal være tilgængelig for berørte borgere og gøre det muligt for dem at forudse lovens konsekvenser for dem.

Det fremgår af lovforslagets § 6, stk. 1, at en beslaglæggelseskendelse "kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år" (herefter nævnes den form for kriminalitet, der kan ligge til grund for kendelsen). Af bemærkningerne til § 6 fremgår det, at de lovovertrædelser, der er omfattet af bestemmelsen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, men at det er væsentlig at fastholde, at det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal omfattes af bestemmelsen.

Det nævnte strafferammekrav (mindst 3 års fængsel m.v. i rammen) må i praksis antages at indebære, at der alene vil være tale om kriminalitet af en vis grovhed. Endvidere må det lægges til grund, at den beslaglæggelseskendelse, som en anden EU-medlemsstat anmoder om at få fuldbyrdet i Danmark, hviler på et nationalt lovgrundlag, der opfylder konventionens krav til et præcist og forudsigeligt hjemmelsgrundlag. I den forbindelse bemærkes, at en judicial myndighed i den pågældende medlemsstat vil have vurderet beslaglæggelsesgrundlaget på baggrund af den nationale lovgivning, der skal opfylde konventionens krav herom, herunder kravet om lovgivningens tilgængelighed for enhver borger, der ønsker at stifte bekendtskab hermed. Det bemærkes herved, at samarbejdsordningen vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse både i den her drøftede sammenhæng og i andre sammenhænge bygger på medlemsstaternes fælles respekt for grundlæggende retsprincipper.

Konventionens artikel 8 er efter Justitsministeriets opfattelse således ikke til hinder for, at danske myndigheder lægger en beslaglæggelseskendelse fra en anden medlemsstat uprøvet til grund.

4. Bøder

Institut for Menneskerettigheder har anført, at bestemmelsen i lovudkastets § 19 kan være i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 7. Det er instituttets opfattelse, at som følge af den eksterritoriale virkning af konventionens artikel 7, skal de myndigheder, der fuldbyrder en straffedom fra andre lande, afstå fra medvirken til fuldbyrdelsen af straffen, hvis den udenlandske skyldvurdering, der har ført til domfældelsen, er i strid med artikel 7. Institutet bemærker endvidere, at de lovbestemmelser, der kan føre til straf, skal være forudsigelige og tilgængelige for at være konventionsforenelige. Henset til det anførte om eksterritorial virkning og til den uklare opregning i lovudkastets § 19 af de handlinger, der kan føre til fuldbyrdelse af bødestraf i Danmark, finder instituttet, at danske myndigheder må efterprøve, om grundlaget for bødeafgørelsen er i overensstemmelse med artikel 7.

I henhold til Menneskerettighedskonventionens artikel 7 kan en person ikke kendes skyldig i handlinger eller undladelser, som ikke var kriminaliseret, da de blev foretaget, og der kan ikke idømmes strengere straf end den, der var hjemmel til på gerningstidspunktet. Lovhjemmelen skal være klar og præcis for at sikre mod misbrug, ligesom loven skal være tilgængelig for berørte borgere og gøre det muligt for dem at forudse lovens konsekvenser.

Det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at visse konventionsbestemmelser kan have såkaldt eksterritorial virkning. Det indebærer, at et land kan overtræde sine forpligtelser efter konventionen på grund af forhold, der finder eller har fundet sted uden for det pågældende lands jurisdiktion, f.eks. hvis man udsender en person vel vidende, at den pågældende vil blive udsat for tortur i modtagerlandet, eller hvis man fuldbyrder en strafferetlig afgørelse, selv om man ved, at den udelukkende baserer sig på en tilståelse, der er fremtvunget ved tortur.

Indtil videre foreligger der ikke praksis fra Domstolen om eksterritorial virkning vedrørende konventionens artikel 7. Domstolens praksis omkring eksterritorial virkning har navnlig omhandlet bestemmelserne i konventionens artikel 3, 5, 6, 8 og tillægsprotokol nr. 6. Det kan udledes af Domstolens praksis om disse artikler, at det ikke er en hvilken som helst krænkelse, som kan medføre eksterritorial virkning, men at krænkelsen skal være af en vis grovere karakter ("a flagrant denial of justice").

Det fremgår af den juridiske litteratur, at det ikke kan udelukkes, at konventionens artikel 7 kan have eksterritorial virkning i forbindelse med afsoning af udenlandske domme. En overtrædelse af artikel 7 i forbindelse med en bødef afgørelse vil imidlertid næppe være af en sådan karakter, at Domstolen vil tillægge artikel 7 eksterritorial virkning. Det må derfor efter Justitsministeriets opfattelse antages, at artikel 7 ikke er til hinder for, at danske myndigheder uden nærmere prøvelse imødekommer en anmodning om at fuldbyrde en bødef afgørelse truffet af en anden medlemsstats judicielle myndigheder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en anmodning om at fuldbyrde en bødef afgørelse, som det fremgår ovenfor, vil være baseret på en afgørelse truffet af en anden medlemsstats judicielle myndigheder på baggrund af denne stats lovgivning – en lovgivning, der skal opfylde konventionens artikel 7, herunder kravet om et præcist, forudsigeligt og let tilgængeligt hjemmelsgrundlag.

Efter **Advokatrådets** opfattelse bør det fortsat være de danske domstole, der forestår behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse af bødestrafte. Advokatrådet finder det – uanset den begrænsede prøvelsesadgang, som rammeafgørelserne indebærer – rigtigst, at den vurdering,

der fortsat skal foretages af bl.a. foreneligheden med grundloven og menneskerettighederne, foretages af domstolene.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger under pkt. 6.3.1, har Justitsministeriet overvejet, om formålet med rammeafgørelserne kunne tale for at ændre reglerne for behandling af anmodninger om fuldbyrdelse i disse nye sager. For så vidt angår afgørelser om bødestraf og konfiskation finder Justitsministeriet, at det – henset til den meget begrænsede prøvelse, der fremover vil være mulighed for at foretage – vil være hensigtsmæssigt at henlægge kompetencen til justitsministeren frem for at lade samtlige sager forelægge for domstolene.

Den prøvelse, der fremover vil skulle foretages, svarer i vidt omfang til den prøvelse, Justitsministeriet skal foretage i udleveringssager i overensstemmelse med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Justitsministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt på tilsvarende vis at henlægge kompetencen til Justitsministeriet i disse nye sager.

Da der samtidig er foreslået en ordning, hvorefter den berørte part kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer sagen for domstolene, finder Justitsministeriet ikke, at denne ordning indebærer retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Advokatrådet anfører endvidere, at det på baggrund af pkt. 6.3.2 i bemærkningerne synes givet, at de danske myndigheder i de færreste tilfælde vil finde det fornødent at oversætte den underliggende afgørelse som led i behandlingen af sagen, og at det i mangel af en sådan oversættelse må stille sig særdeles tvivlsomt, hvordan de danske myndigheder eller den pågældende eventuelle danske advokat skal kunne kontrollere, at afgørelsen ikke er truffet under uacceptable omstændigheder.

For så vidt angår muligheden for udsættelse af afgørelsen om fuldbyrdelse med henblik på oversættelse af den underliggende afgørelse, følger det af lovforslagets § 48, stk. 2, at dette kan ske, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en sådan oversættelse.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, pkt. 6.3.2, kan dette være relevant, hvis der er mistanke om, at attesten er i åbenbar uoverensstemmelse med den underliggende afgørelse. Det kunne f.eks. også være relevant, hvis der er konkret mistanke om, at afslagsgrunden i lovforslagets § 20, stk. 3, foreligger. Det følger derimod ikke af den foreslåede ordning, at der systematisk skal indhentes sådanne oversættelser. Rammeafgørelserne og lovforslaget bygger på den forudsætning, at de oplysninger, der er indeholdt i attesten, som udgangspunkt vil være tilstrækkelige til at træffe afgørelse om, hvorvidt afgørelsen kan fuldbyrdes i Danmark.

5. Konfiskation

Institut for Menneskerettigheder har, som med hensyn til bødestraf, anført, at bestemmelsen i lovudkastets § 32 kan være i strid med konventionens artikel 7, hvorefter de lovbestemmelser, der kan føre til straf, skal være forudsigelige og tilgængelige.

Som ovenfor nævnt følger det af konventionens artikel 7, at en lovhjemmel i straffelovgivningen skal være klar og præcis for at sikre mod misbrug, ligesom loven skal være tilgængelig for berørte borgere og gøre det muligt for dem at forudse lovens konsekvenser.

Det fremgår af lovforslagets § 32, stk. 1, at en konfiskationsafgørelse "kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvede foranstaltning i mindst 3 år" (herefter nævnes den form for kriminalitet, der kan ligge til grund for afgørelsen). Af bemærkningerne til § 32 fremgår det, at de lovovertrædelser, der er omfattet af bestemmelsen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, og betydningen af rammeafgørelsen på dette punkt er, at der ikke skal foretages kontrol af, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i Danmark.

Det nævnte strafferammekrav (mindst 3 års fængsel m.v. i rammen) må i praksis antages at indebære, at der alene vil være tale om kriminalitet af en vis grovhed. Endvidere må det lægges til grund, at den konfiskationskendelse, en anden medlemsstat anmoder om at få fuldbyrdet i Danmark, opfylder konventionens krav til et præcist og forudsigeligt hjemmelsgrundlag. I den forbindelse bemærkes, at en domstol i den pågældende medlemsstat har vurderet konfiskationsgrundlaget på baggrund af den nationale lovgivning, der skal opfylde konventionens krav om klar og præcis lovgivning, der er tilgængelig for enhver borger, der ønsker at stifte bekendtskab hermed. Det kan i den forbindelse ikke være afgørende, om vedkommende opholder sig i medlemsstaten eller ej.

Konventionens artikel 7 er efter Justitsministeriets opfattelse således ikke til hinder for, at danske myndigheder lægger en konfiskationsafgørelse fra en anden medlemsstat uprøvet til grund.

Advokatrådet finder, som med hensyn til afgørelser om bødestraf, at kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse bør ligge hos domstolene, samt at afgørelsen bør baseres på dokumenter affattet på et sprog, som danske myndigheder må forventes at kunne håndtere umiddelbart.

Der henvises til bemærkningerne om kompetence og om oversættelse ovenfor under pkt. 4.

6. Betingelser for indbringelse af afgørelser om fuldbyrdelse for domstolene

Institut for Menneskerettigheder har anført, at det forekommer mindre hensigtsmæssigt, at det er Justitsministeriet, der har kompetencen til at tillade, at ministeriets afgørelse indbringes for domstolene, selv om fristen herfor er udløbet, idet det er ministeriets egen afgørelse, der skal prøves.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at den frist, som instituttet henviser til, alene vedrører den pågældendes mulighed for at kræve, at anklagemyndigheden indbringer Justitsministeriets afgørelse for retten. En fristoverskridelse vil således ikke hindre, at den pågældende selv indbringer afgørelsen for retten, jf. grundlovens § 63. Den foreslåede ordning svarer endvidere til ordningen i udleveringslovens § 16, og ordningen giver efter Justitsministeriets opfattelse ikke anledning til betænkeligheder.

7. Ikrafttræden

Rigsadvokaten har anmodet om, at det overvejes at anføre i bemærkningerne, at reglerne efter ikrafttræden kan finde anvendelse også i forhold til stater, der måtte implementere rammeafgørelserne senere end Danmark, idet denne problemstilling har været genstand for domstolsprøvelse i en sag om anvendelse af den europæiske arrestordre.

Af forslagets § 1, stk. 2, jf. stk. 1, fremgår, at strafferetlige afgørelser om beslaglæggelse, bødestraf og konfiskation, der er truffet af andre medlemsstater i Den Europæiske Union, kan fuldbyrdes efter reglerne i lovforslaget. Det er ikke en betingelse for fuldbyrdelse efter lovens regler, at den medlemsstat, der anmoder om fuldbyrdelse, har implementeret den pågældende rammeafgørelse.

Det følger imidlertid af forslagets § 48, stk. 1, at strafferetlige afgørelser, der er omfattet af loven, for at kunne danne grundlag for en afgørelse om fuldbyrdelse her i landet, skal være ledsaget af den relevante attest, jf. bilagene til loven, i udfyldt stand. Formularen skal være attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Hvis den stat, der anmoder om fuldbyrdelse, således ikke anvender de rette attester, vil der ikke kunne ske fuldbyrdelse efter lovforslaget. I givet fald må anmodningen behandles efter de almindelige regler om retshjælp eller international fuldbyrdelse af straf.

8. Lovforslaget

Justitsministeriet har foretaget nogle mindre ændringer i det fremsatte lovforslag i forhold til det lovudkast, som blev sendt i høring. Det fremsatte lovforslag adskiller sig fra høringsudkastet på følgende punkter:

- Der er indsat bestemmelser, der præciserer, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis der er grund til at formode, at udstedelsesstatens afgørelse er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering i §§ 7, 20 og 33, jf. herom ovenfor under pkt. 2.
- Der er i §§ 24, 26, 27, 28, 29 og 55 anvendt termen "bødestraf" med henblik på anvendelse af konsekvent terminologi.
- Der er i § 50 tilføjet et nyt stk. 4, som præciserer, at også rettens afgørelse så vidt muligt skal træffes inden for 24 timer fra anklagemyndighedens modtagelse af anmodningen.
- Formuleringen af § 58 er ændret for at gøre det klarere, at fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation i medfør af denne lov i det hele skal ske efter de almindelige regler herom.
- Formuleringen af § 59 er ændret for at gøre det klarere, at alene attester, der fremsendes med henblik på beslaglæggelse, skal attesteres af den myndighed, der har truffet afgørelsen, mens attester, der fremsendes med henblik på fuldbyrdelse af bødestraf eller konfiskation, kan attesteres af Justitsministeriet.
- Formuleringen af § 61 er ændret for at gøre det klarere, at lov om international fuldbyrdelse af straf også fremover vil finde anvendelse på afgørelser, som ikke kan fuldbyrdes efter nærværende lov.

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Kopi Arkiv
Den 24 AUG. 2004
J.nr. 40A-ØL-23-04

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

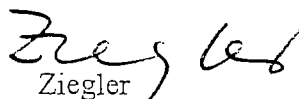
Jmt. Mdt.
26 AUG. 2004

Justitsministeriet har ved skrivelse af 29. juni 2004 (sagsnr. 2004-730-1008) anmodet om en udtalelse om et forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg skal i den anledning udtale, at det vil være ønskeligt, at der - på trods af den korte tidsfrist - med henblik på oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse åbnes mulighed for at udsætte en afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om beslaglæggelse, hvis dette findes nødvendigt.

Landsretten har ikke i øvrigt bemærkninger til forslaget.

Domstolsstyrelsen modtager efter Justitsministeriets anmodning kopi af denne skrivelse.

Ziegler

Nanna Blach

26 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 6
2004 NR. 730-1008

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.
26 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Akt

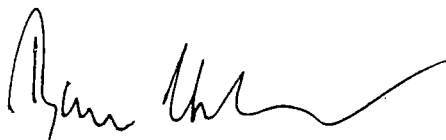
J.nr. 40A-VL-21-04
Den 25-08-2004

I et brev af 29. juni 2004 (Sagsnummer 2004-730-1008) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg er bekendt med udtalelsen af 24. juni 2004 fra præsidenten for Østre Landsret og finder ikke anledning til at fremkomme med yderligere bemærkninger.

En kopi af dette svar er efter Justitsministeriets anmodning sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

26 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 7
2004 NR. 730-1008

Københavns Byret

Jmt. modt.

31. aug. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO10763/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2004-26.2
Deres j.nr.

AKA

27. august 2004

Ved skrivelse af 29. juni 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg er bekendt med udtalelsen af 24. juni 2004 fra Præsidenten for Østre Landsret og finder ikke anledning til at fremkomme med yderligere bemærkninger.

Der henvises til J. nr. 2004-730-1008.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

- 1 SEP. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 15.

2004 NR. 730-1008

Jmt. modt.
31 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Badehusvej 17
9000 Aalborg
Tlf. 96 30 70 00
Fax. 96 30 70 08
CVR-nummer 21-65-95-09

AKA

SHJ13434/Sagsbeh. SHJ
J.nr. 09.2004-1.52
Deres j.nr. 2004-730-1008

30. august 2004

I brev af 29 juni 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til lov om fuldbyrdes af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg kan på egne vegne og vegne Præsidenterne for Retterne i Århus, Odense og Roskilde meddele, at vi er bekendt med Dommerforeningens svar og kan tilsluttet os til dette.

Kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Ida Heide-Jørgensen
retspræsident

- 1 SEP. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 16
2004 NR. 730-1008

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. Mdt.
30 AUG. 2004
KAP

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

27. august 2004

J.nr. 79/2004

Deres j.nr. 2003-730-1008

AKA

I et brev af 29. juni 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Det fremgår af rammeafgørelsens præambler, at der ikke er et forbud mod at afslå fuldbyrdelse, hvis der er grund til at formode, at udstedelsesstatens afgørelse er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering. Udkastet til lovforslag indeholder ikke en udtrykkelig bestemmelse svarende til det i præamblerne nævnte. Det anføres i lovudkastets bemærkninger, at forpligtelsen til at nægte fuldbyrdelse gælder fuldt ud også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse, hvis fuldbyrdelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Den adgang til at nægte fuldbyrdelse, der her ved er hjemlet i rammeafgørelserne, vil i et vist omfang kunne indebære en realitetsprøvelse af udstedelsesstatens afgørelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor der er tale om handlinger omfattet af lovudkastets positivlister nr. 17 om racisme og fremmedhad, og hvor den, imod hvem fuldbyrdelse er rettet, gør gældende, at udstedelsesstatens afgørelse er udtryk for forfølgning på grund af vedkommendes politiske overbevisning. En sådan prøvelsesadgang kan ikke udledes af lovudkastets tekst, og Dommerforeningen henstiller, at den prøvelsesadgang, der er angivet i præamblerne, finder udtryk i lovteksten.

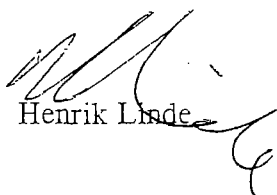
Det fremgår af lovudkastets bemærkninger side 95 f.n. og side 96 f.o., at fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser skal ske udelukkende på grundlag af den medfølgende attest, og at fuldbyrdelsen ikke kan udsættes med henblik på, at den udenlandske beslaglæggelseskendelse oversættes til dansk. Dommerforeningen har noteret sig, at rammeafgørelsen om beslaglæggelse (indefrysning) på dette afviger fra de 2 andre rammeafgørelser, og Dommerforeningen har forståelse for, at rådgighedsberøvelse ved beslaglæggelse kræver hurtig afgørelse. Foreningen må imidlertid ud fra et generelt synspunkt tilkendegive, at det er utilfredsstillende, at domstolene skal fuldbyrde udenlandske afgørelser, hvis indhold dommerne - for visse sprogs ved-

31 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Akt.nr. 12
20 04 NR. 730-1008

kommende - ikke har mulighed for at gøre sig bekendt med. Dommerforeningen skal derfor anmode Justitsministeriet om at overveje, hvorvidt der kan sikres danske domstole mulighed for, i tilfælde hvor dette synes særligt indiceret, at foranstalte oversættelse af den udenlandske afgørelse, forudsat at oversættelsen ikke forsinker den tilstræbte hurtige rådighedsberøvelse. En foreløbig rådighedsberøvelse kan således tænkes i tilfælde, hvor politiet efter retsplejelovens § 806, stk. 3, jf. lovudkastets § 50, stk. 2, har foretaget foreløbig beslaglæggelse, hvor retten har imødekommet begæringen om beslaglæggelse, men med frist til efterfølgende kontrol af udstedelseslandets afgørelse.

Dommerforeningen har ikke i øvrigt bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Dommerfuldmægtigforeningen
Sekretær Henrik Gjørup

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
26 AUG. 2004

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

J.nr. 26/04

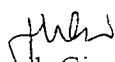
25. august 2004

Vedr. j.nr. 2004-730-1008 - høring

Justitsministeriet har ved brev af 29. juni 2004 anmodet om en udtalelse om udkast til lovforslag om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

I den anledning skal jeg meddele, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke har anledning til at fremkomme med en udtalelse om lovforslaget.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

27 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 8
2004 NR. 730-1008

Domstolsstyrelsen

RØFT AKA

Jmt. Mdt.
90 AUG. 2004

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

D 27/8 -04 :
Sendt pr. email til Jmt@jmt.dk + LSM

RWA10017/Sagsbeh. RWA
J.nr. 4101-2004-1.2

Deres j.nr. 2004-730-1008

AKA

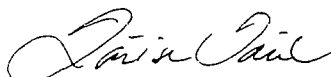
27. august 2004

Udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Justitsministeriet anmodede den 29. juni 2004 Domstolsstyrelsen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Forslaget giver ikke styrelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Louise Saul

31 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 14
2004 NR. 730-1008

FOR ATAV

RIGSADVOKATEN

Jmt. modt.
27 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

DATO 25. august 2004

JOURNAL NR.

RA-2004-510-0005

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: JH

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Vedr.sagsnr. 2004-730-1008 - Udtalelse om udkast til lovforslag om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Ved skrivelse af 29. juni 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte udkast til lovforslag.

Jeg har i den anledning anmodet samtlige statsadvokater om en udtalelse. De modtagne høringssvar vedlægges.

Jeg skal i den anledning udtale, at forslaget ikke giver mig anledning til bemærkninger. Henset til kompleksiteten i de foreliggende regler bør det formentlig overvejes at udsende en vejledning om den praktiske anvendelse af reglerne, ligesom lovændringen vil nødvendiggøre ændringer i Justitsministeriets vejledning af 5. december 2001 om behandlingen af anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager og overførsel af retsforfølgning.

Jeg skal i øvrigt henlede opmærksomheden på det kompetencespørgsmål, der er rejst af Statsadvokaten i Viborg, og på at nummereringen på udkastets s. 24 og 25 skal være 2.1.1 og 2.1.2 henholdsvis.

Endelig skal jeg anmode om, at det overvejes i bemærkningerne til lovforslaget at anføre, at reglerne efter ikrafttræden her i landet kan finde anvendelse også i forhold til stater, der måtte implementere rammeafgørelserne senere end Danmark. Denne problemstilling har været genstand for domstolsprøvelse i en sag om den europæiske arrestordres anvendelse på en dansk statsborger, der ønskes udleveret til Tyskland, og

25 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 9

2004 NR. 730-1008

hvor Tyskland på tidspunktet for fremsættelsen af udleveringsbegæringen endnu ikke havde implementeret den relevante rammeafgørelse i national ret. Jeg vedlægger kopi af Københavns Byrets kendelse af 17. maj 2004 og Østre Landsrets kendelse af 11. juni 2004. Den pågældende har nu søgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at indbringe sagen for Højesteret.

Henning Fode

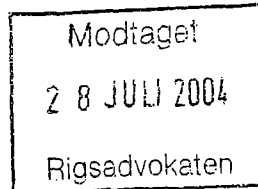
RIGSADVOKATEN

SIDE 2

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten

DATO 27.07.2004

JOURNAL NR.

SA1-2004-510-0007

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

STATSADVOKATEN FOR KØ-
BENHAVN, FREDERIKSBERG
OG TÅRNBY

JENS KOFODS GADE 1, 3
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 00

FAX 33 30 73 49

Vedr. udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (Deres j.nr. 2004-510-0005).

Ved påtegningsskrivelse af 29. juni 2004 har De anmodet samtlige statsadvokater om en udtalelse om en udtalelse om ovennævnte udkast.

I den anledning skal jeg udtale, at jeg ikke har bemærkninger til selve lovteksten, der synes at svare nøje til de rammeafgørelser fra Rådet for Den Europæiske Union, der ligger til grund for lovudkastet.

Til lovudkastets bemærkninger har jeg følgende bemærkninger:

ad s. 41:

I første afsnit vedrørende lovudkastets § 7, stk. 2, om mulighed for at nægte fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse i tilfælde, hvor den pågældende er dømt for handlingen i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, omtales den situation, at den pågældende er dømt for handlingen i en tredje medlemsstat, men hvor dommen ikke er fuldbyrdet på grund af myndighedernes passivitet i domsstaten. Der gøres her en sondring mellem tilfælde, hvor domsstatens gennem længere tid intet har foretaget sig med henblik på fuldbyrdelse af dommen, og tilfælde, hvor der på grund af domsstatens almindelige sagsbehandlingstid endnu ikke er foretaget de relevante skridt mod fuldbyrdelse af dommen.

Det er ikke umiddelbart klart, hvad denne sondring er baseret på, og hvordan den myndighed her i landet, der anmodes om at fuldbyrde den pågældende beslaglæggelseskendelse, ved sin afgørelse herom i praksis skal kunne foretage den nævnte sondring.

RIGSADVOKATEN 2004 - 510 - 0005 (28/7)

ad side 111:

I bemærkningerne til udkastets § 17 omtales dels erstatningskrav til ofre, der ikke kan deltage som civil part i erstatningssagen, hvilke krav falder inden for lovens område, dels andre civile erstatningskrav, der falder uden for lovens område.

Det er, set ud fra dansk lovgivnings grundlag, ikke umiddelbart klart, i hvilke tilfælde ofre, der har erstatningskrav, der kan tages under påkendelse i en straffesag, ikke kan deltage som civil part under straffesagen, medmindre der herved menes, at ofret ikke kan optræde som part vedrørende andre dele af straffesagen end sit eget erstatningskrav.

STATSADVOKATEN

SIDE 2

ad side 118:

1. I bemærkningerne til lovudkastets § 28 anføres, at når de danske myndigheder har foretaget en af de handlinger, der er nævnt i § 28, kan de danske myndigheder ikke længere foretage skridt til at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf.

Hvis afgørelsen ikke er blevet fuldbyrdet, fordi det har vist sig, at den pågældende er uden økonomiske midler, jf. lovudkastets § 28, nr. 2, samt bemærkningerne s. 67 f.o., synes det uklart, hvad der gælder, hvis det senere viser sig, at den pågældende er kommet i besiddelse af midler til at betale den pågældende bøde, d.v.s. om inddrivelsessagen kan genoptages, eventuelt på grundlag af en ny anmodning fra udstedelsesstaten, eller om dette ikke er muligt.

2. I bemærkningerne til lovudkastets § 29 omtales muligheden for at indgå aftaler med andre medlemsstater om, at bøder, der indkræves i henhold til loven, tilfalder den udstedende stat, samt om, at bøder, der indkræves i andre stater som følge af fuldbyrdelse af en dansk afgørelse, tilbageføres til den danske statskasse. Det anføres i forbindelse hermed, at en sådan aftale formentlig vil have mest relevans i forhold til tilbageførsel af midler til ofre i andre stater i forbindelse med afgørelser, der fuldbyrdes i Danmark, og at dette skyldes, at ofre i tilfælde, hvor retssagen gennemføres her i landet, efter gældende regler har mulighed for at deltage som civil part i retssagen. Dette synes ikke ganske i overensstemmelse med lovudkastets § 17, stk. 2, hvorefter tilfælde, hvor ofre kan deltage som civile parter i retssagen, ikke er omfattet af loven, jf. herved den ovenfor ad side 111 anførte.

Med venlig hilsen

K. Hjorth

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Dato: 29 JUNI 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh.: Lisa Holm Petersen
Sagsnr.: 2004-730-1008
Dok.: LOJ21726

JH

Justitsministeriet skal herved anmode om en udtalelse om vedlagte udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Justitsministeriet skal anmode om at modtage udtalelsen senest fredag den 27. august 2004.

Til orientering vedlægges en fortegnelse over hørte myndigheder mv.

Med venlig hilsen

Anne Kristine Axelsson

RIGSADVOKATEN 2004-510-0005

+ bilag.

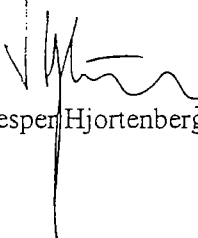
J.nr. RA-2004-510-0005

Sagsbehandler: JH

Sendes til samlige statsadvokater med anmodning om en udtalelse *senest den 2. august 2004.*

R i g s a d v o k a t e n, København, den 6. juli 2004.

På rigsadvokatens vegne

Jesper Hjortenberg

MOJSTAGE
2004-07-06
12:10:30
Jesper Hjortenberg

SA2-2004 - 510 - 0007 69

24
Mouaget
30 JULI 2004
Rigsadvokaten

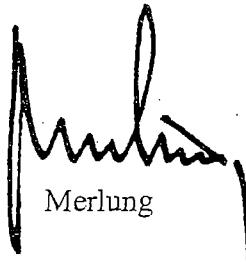
J.nr. SA2-2004-510-0007
Sagsbehandler: KS/bb

Tilbagesendes til Rigsadvokaten, idet jeg ikke har særskilte bemærkninger til lovforslaget.

Jeg kan tilslutte mig det af Statsadvokaten i Viborg i skrivelse til Dem af 21. juli 2004 anførte vedrørende forelæggelse af afslag på anmodninger om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Der henvises til j.nr. RA-2004-510-0005.

Statsadvokaten for Sjælland, den 29. juli 2004

Merlung

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Modt
30 JUL 2004
Rigsadvokaten

DATO 30. juli 2004

JOURNAL NR.

SAG-2004-510-0004

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: NFG

STATSADVOKATEN FOR FYN,
SYDØSTSJÆLLAND, LOLLAND,
FALSTER OG BORNHOLM

JENS KOFODS GADE 1. 3. TV.
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 50
FAX 33 30 73 99

JH

Vedr. Deres j.nr. RA-2004-510-0005

Ved skrivelse af 6. juli 2004 har Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

I den anledning kan jeg meddele, at jeg ikke har bemærkninger til udkastet.

På statsadvokatens vegne

Mette Vestergaard

RIGSADVOKATEN 2004-510-0005 (3/8)

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Modtaget
30 JULI 2004
Rigsadvokaten

JH

DATO 29. juli 2004

JOURNAL NR.
SA4-2004-510-0004

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: AAN/mh

STATSADVOKATEN I AALBORG

NYHAVNSGADE 9
POSTBOKS 539
9100 AALBORG

TELEFON 98 12 12 66
FAX 98 16 39 16

Rigsadvokaten har ved skrivelse af 6. juli 2004 anmodet mig om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg har gennemgået lovforslaget, og har ikke nogen bemærkninger hertil.

Der henvises til RA-2004-510-0005.

På statsadvokatens vegne

Steen Friis Nielsen
vicestatsadvokat

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Dato: 29 JUNI 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh.: Lisa Holm Petersen
Sagsnr.: 2004-730-1008
Dok.: LOJ21726

JH

Justitsministeriet skal herved anmode om en udtalelse om vedlagte udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Justitsministeriet skal anmode om at modtage udtalelsen senest fredag den 27. august 2004.

Til orientering vedlægges en fortegnelse over hørte myndigheder mv.

Med venlig hilsen

Anne Kristine Axelsson

RIGSADVOKATEN 2004-510-0005

(2/7)

+ bilag.

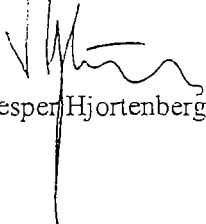
J.nr. RA-2004-510-0005

Sagsbehandler: JH

Sendes til samtlige statsadvokater med anmodning om en udtalelse *senest den 2. august 2004.*

R i g s a d v o k a t e n, København, den 6. juli 2004.

På rigsadvokatens vegne

Jesper Hjortenberg

1/7-10 220.
50

2) Til mig.

9/7/2004

34
J.nr. SA5-2004-510-0004

Sagsbehandler: PBJ/BTS

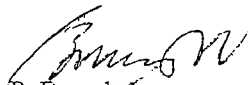
Tilbagesendes Rigsadvokaten.

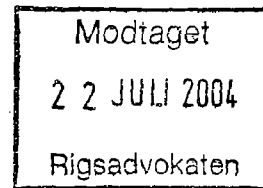
Anmodninger om beslaglæggelse skal behandles af politiet. Påtænkte afslag skal forelægges Justitsministeriet til afgørelse, jf. side 97. Det kunne overvejes i bemærkningerne at anføre om, forelæggelse kan ske direkte fra politiet eller om forelæggelse skal ske via den overordnede anklagemyndighed.

Jeg har ikke i øvrigt bemærkninger til lovforslaget.

Der henvises til jnr. RA-2004-510-0005.

Statsadvokaten i Viborg, den 21. juli 2004

P. Brøndt Jørgensen

KOPI TIL SAGEN - Aktnummer 2004-510-0005-0000

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16,
1220 København K.

DATO 30.07.2004

JOURNAL NR.

SAG-2004-510-0005

BEDES ANFØRT VED EYARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: ALS/LPT

STATSADVOKATEN I
SØNDERBORGKONGEVEJ 41
6400 SØNDERBORGTELEFON 74 42 32 61
FAX 74 43 05 06

Vedr. Deres j. nr. RA-2004-510-0005

Under henvisning til hr. Rigsadvokatens høring af 6. juli 2004, over udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, skal jeg oplyse, at jeg ikke har nogen særlige bemærkninger.

P. Alsøe

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 23.07.2004

JOURNAL NR.
SAIS-2004-510-0005

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER
SAGSBEHANDLER: BV

STATSADVOKATEN FOR
SÆRLIGE INTERNATIONALE
STRAFFESAGER

JENS KOFODS GADE 1
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 72 50
FAX 33 30 72 70
E-MAIL SICO@ANKL.DK
WWW.SICO.ANKL.DK

Modtaget
26 JULI 2004
Rigsadvokaten

JK

Vedr. fuldbyrdelse af visse EU-afgørelser - RA-2004-510-0005

Under henvisning til anmodningen af 6. juli 2004 kan jeg oplyse, at jeg ikke har bemærkninger til udkastet.

Under henvisning til besvarelsen fra Statsadvokaten i Viborg finder jeg, at bemyndigelsesreglen i forslagets § 49 bør udnyttes for at sikre en hurtig sagsbehandling.

Jeg henleder opmærksomheden på, at der synes at have indsnæget sig en trykfejl s. 61 lin. 5, da afslagsmuligheden fremgår af forslagets § 20, stk. 1, nr. 3.

Med venlig hilsen

Birgitte Vestberg
Birgitte Vestberg

Adv. C 2900-83551-00048-04

FORTSAT
UDSKRIFT AF RETSBOGEN
FOR
KØBENHAVNS BYRETS 1. AFDELING

År 2004, den 17. maj kl. 9.30 sattes retten i 1. afdeling på domhuset af dommer Frosell med Rikke Steffensen som protokolfører.

Retsmødet var offentligt, og der foretoges
sag nr. 1.10512/04
anklagemyndigheden
mod
arrestanten
Jacob Storgaard
cpr. 03 05 75 - 1057.

For anklagemyndigheden mødte politifuldmægtig Louise Nielsen.

Forsvareren, advokat Steen Hellmann var mødt.

Kl. 9.30 fremstilledes arrestanten.

Anklageren begærede dørene lukket.

Forsvareren vil ikke protestere herimod.

Der var ingen repræsentant for pressen til stede.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E :

Da sagens behandling i et offentligt retsmøde må antages på afgørende måde at hindre sagens oplysning, tages den fremsatte begæring til følge i medfør af retsplejelovens § 29, stk. 2, nr. 4, hvorfor

b e s t e m m e s :

Dette retsmøde holdes for lukkede døre.

Dørene lukkedes kl. 9.30.

Der fremlagdes skrivelse af 14. maj 2004 fra advokat Sten Hellman med bilag telefax af 14. maj 2004 fra Justitsministeriet med bilag.

Anklageren oplyste, at Justitsministeriet telefonisk har tilkendegivet, at man ikke finder anledning til at udtale sig om det i skrivelsen af 14. maj 2004 med bilag rejste spørgsmål vedrørende betydning af svensk ret, idet man finder det uden betydning for sagens afgørelse.

Anklageren dokumenterede Justitsministeriets notits af 14. maj 2004.

Sagen procederedes påny.

Tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Under hensyn til fristbestemmelsen i lov om udlevering af lovovertrædere § 18 d, stk. 2, afsagdes straks sålydende

K E N D E L S E:

Der findes ikke grundlag for ud fra et gensidighedssynspunkt at fortolke lov om udlevering af lovovertrædere indskrænkende, således at loven ikke kan finde anvendelse under denne sag, fordi Forbundsrepublikken Tyskland ikke har gennemført rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Da de tyske myndigheder endvidere har afgivet de fornødne oplysninger, godkender retten Justitsministeriets afgørelse.

T h i b e s t e m m e s:

Justitsministeriets afgørelse af 15. april 2004 om udlevering af Jacob Storgaard til strafforfølgning i Forbundsrepublikken Tyskland opretholdes.

* * *

Arrestanten, der påhørte kendelsens og blev gjort bekendt med reglerne om

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Lukkede døre

525.

Afsagt den 11. juni 2004 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Black, Niels Boesen og Ulla Otken (kst.)).

22. afd. kære nr. S-1915-04:

Anklagemyndigheden

mod

Jacob Storgaard

(cpr.nr. 030575-1057)

(advokat Jakob Juul, besk.).

Advokat Steen Hellmann har ved køreskrift af 19. maj 2004 på vegne Jacob Storgaard køret Københavns Byrets kendelse af 17. maj 2004 (1. 10512/04), ved hvilken Justitsministeriets afgørelse af 15. april 2004 om udlevering af den danske statsborger Jacob Storgaard til strafforfølgning i Tyskland blev opretholdt.

Anklagemyndigheden, der har indgivet køresvarskrift af 21. maj 2004, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Køremålet har været behandlet mundtligt, og forsvareren har til brug herfor udarbejdet proceduresammenfatning af 11. juni 2004.

Forsvareren har under domsforhandlingen nedlagt endelig påstand om, at Justitsministeriets afgørelse af 15. april 2004 ophæves.

Landsdommer Black udtaler:

Efter artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse til medlemsstaterne, er den udstedende judicielle myndighed (af en arrestordre) den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat, der i henhold til denne medlemsstats lovgivning er kompetent til at udstede en europæisk arrestordre.

Da Forbundsrepublikken Tyskland ikke har gennemført den nødvendige lovgivning med henblik på at gennemføre Rådets rammeafgørelse, har Forbundsrepublikken Tyskland heller ikke kunnet opfylde artikel 6, stk. 3, om at oplyse Generalsekretariatet for Rådet om, hvilken judiciel myndighed, der er kompetent efter tysk ret, herunder til at fremsætte en udleveringsbegæring.

Jeg finder herefter ikke, at Justitsministeriet har haft hjemmel til at træffe afgørelse om udlevering af Jacob Storgaard og stemmer derfor for at ophæve Justitsministeriets afgørelse.

Landsdommerne Niels Boesen og Ulla Otken (kst.) udtaler:

Efter udleveringsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 110 af 18. februar 1998 om udlevering af lovovertrædere som senest ændret ved lov nr. 1160 af 19. december 2003 er der opstillet en række betingelser for udlevering af lovovertrædere til medlemsstater i Den Europæiske Union og regler om behandling af disse sager. Der er ikke i loven opstillet betingelse om, at der kun kan ske udlevering til medlemsstater i Den Europæiske

Union, der senest den 31. december 2003 har gennemført EU's rammeafgørelse om den europæiske arrestordre. Det afgørende er herefter, at der foreligger de i udleveringslovens § 18 a, stk. 1 og 2 anførte oplysninger, og at de materielle betingelser for udlevering efter lovens kapitel 2 a iøvrigt findes opfyldt. Det i rammeafgørelsens artikel 6 anførte findes ikke at kunne ændre herved. Under hensyn hertil og da de tyske myndigheder findes at have afgivet de fornødne oplysninger for udlevering, tiltræder vi byrettens afgørelse om opretholdelse af Justitsministeriets afgørelse af 15. april 2004.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens kendelse.

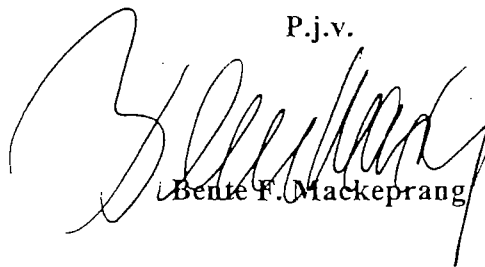
T h i b e s t e m m e s :

Den påkærede kendelse stadfæstes.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 11. juni 2004

P.j.v.

Bente F. Mackeprang

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten

JH

Modtaget 27 JULI 2004 Rigsadvokaten

DATE
26/7 2004
JOURNAL NR.
A 58/04

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

Viceslottsadvokat: Ulla Høg

ANKER HEEGAARDS GÅDE 5. 5.
1572 KØBENHAVN V

TELEFON 33 14 88 88 I. 5328

FAX 33 43 01 19

E-mail: ullahog@post10.tele.dk

Under henvisning til Rigsadvokatens høringspåtegning af 6/7 2004 vedrørende udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (j.nr. RA-2004-510-0005) bemærkes følgende:

ad § 1 (og § 61)

Det burde måske overvejes at undlade stk. 3, der vil være en mulighed allerede på grund af, at stk. 2 nævner, at afgørelserne "kan" fuldbyrdes efter loven, i hvert fald i det omfang det fremgår af bemærkningerne, at dette er en mulighed, uagtet det er meningen, at loven som udgangspunkt skal anvendes (s. 26 og § 61). Forslagets § 61 skal måske i givet fald formuleres mere fleksibelt.

Rammeafgørelsen kan næppe antages at kræve, at andre retsregler ikke må bruges, og en mere fleksibel bestemmelse i § 1 vil være en fordel i en overgangsperiode (til alle medlemsstater har gennemført den nødvendige lovgivning, og reglerne er kendt af alle) samt i tilfælde, hvor det konkret skønnes mest praktisk at anvende andre regler.

Det bør måske fremgå af bemærkningerne eller af en senere vejledning, om de særlige beslaglæggelsesregler skal anvendes på den omfattede del ved retsanmodninger, der kun delvist er omfattet af loven. Jeg formoder, at en vejledning vil omfatte Danmarks retsanmodninger til andre EU-medlemsstater, og for Danmarks vedkommende kan det især være et spørgsmål i fiskale sager, hvor der ofte vil være et bevissikringsspørgsmål i form af dokumentbeviser, men hvor f.eks. beslaglæggelse af bankindeståender ikke sker til bevissikring og ikke

sker med henblik på konfiskation, ligesom en beslaglæggelseskendelse i Danmark ikke nødvendigvis sonderer imellem, hvad der vedrører konfiskationskrav, og hvad der vedrører andre krav, hvis beslaglæggelse til flere formål er aktuelt.

Det bør måske også anføres, at loven ikke er til hinder for, at der indledningsvis anvendes andre procedurer (beslutning om beslaglæggelse og telefonisk anmodning om gennemførelse) i særligt hastende tilfælde (f.eks. hvor den pågældende må antages at være blevet bekendt med en forestående beslaglæggelse og må forventes straks at søge at få beviser flyttet eller destrueret eller aktiver flyttet). Opfølgningen vil så kunne ske efter lovens regler.

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

ad § 3

SIDE 2

Det fremgår af udkastet (53, stk. 2, og s. 44 og 130), at blandt andet ransagning og edition kan være nødvendigt til opsporing af det, der skal beslaglægges. Det fremgår ikke, om fuldbyrdelsen, hvis dette indgreb vurderes at være tilstrækkeligt, kan ske i form af edition, selv om nødvendigheden af beslaglæggelsen ikke kan efterprøves. Jeg formoder, at det vil fremgå af en senere vejledning, om Danmark ved en almindelig editionskendelse konkret skal vurdere, om der kan være risiko for bevistab, før lovens regler anvendes i en retshjælpsanmodning, eller om dette antages at være tilfældet ved alle former for bevissikring.

ad § 6 (samt § 19 og § 32)

Jeg formoder, at alle eksisterende eller senere fortolkningsbidrag til positivlisten vil komme til at fremgå af en vejledning, herunder fortolkningsbidrag til, om "terrorisme" også omfatter finansiering af terrorisme.

Jeg vil i øvrigt foreslå, at "hvidvaskning af udbytte" erstattes af "hvidvask af udbytte".

I øvrigt ad beslaglæggelse

Selv om rammeafgørelsen om indefrysning begrænser afslagsmulighederne, kunne det eventuelt overvejes at indsætte en bestemmelse (selvstændigt eller i § 10) om, at udstedelsesstaten underrettes, såfremt det ved beslaglæggelse med henblik på konfiskation straks eller efterfølgende vurderes, at fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vil blive afslået i medfør af § 34. Det bemærkes i den forbindelse, at en beslaglæggelse i store eller komplicerede sager kan vare i mange år, og at udstedelsesstaten må formodes at tilbagekalde anmodningen i sådanne tilfælde.

ad § 17

Jeg går ud fra, at danske fiskale domme (eller tilsvarende domme fra andre EU-medlemsstater) om betaling af skat, afgifter og told kan fuldbyrdes i deres helhed efter disse regler, selv om artikel 7 i rammeafgørelsen om bøder ikke som artikel 7, stk. 1, litra d, i rammeafgørelsen om indefrysning og artikel 7, stk. 2, litra b, i rammeafgørelsen om konfiskation forudsætter anvendelse i fiskale sager og nævner, hvordan man skal forholde sig til disse, men det bør eventuelt nævnes i bemærkningerne eller i en senere vejledning.

ad § 29

Da det i fiskale sager vil kunne forekomme, at danske (og eventuelt nogle andre EU-medlemsstaters) afgørelser skal fuldbyrdes efter reglerne om bøder og andre EU-medlemsstaters tilsvarende afgørelser helt eller delvist efter reglerne om konfiskation (hvor der er fordelingsbestemmelser, jfr. § 42) kunne det overvejes – selv om det formentligt også er muligt med den foreslåede formulering – at indsætte "helt eller delvist" foran "tilfalder" i stk. 1 og "tilbageføres" i stk. 2, da det kan være nærliggende at aftale ensartede regler om midlernes fordeling i disse tilfælde.

ad § 42 og § 45

Det bør måske nævnes i bemærkningerne, hvornår fordelingen i § 42 især kan tænkes fraveget, på samme måde som det nævnes i bemærkningerne til § 29, at en aftale formentlig vil have mest relevans i forhold til tilbageførsel af midler til ofre. Der kan især henvises til bemærkningerne til § 5 a i lov om international fuldbyrdelse af straf, hvor det nævnes (L 81 1995-96 s. 11 og 20), at overførsel efter omstændighederne kan tænkes anvendt i tilfælde, hvor der består et erstatningskrav i anledning af den overtrædelse, som har dannet grundlag for konfiskationen, jfr. straffelovens § 77, eller hvor forbrydelsen bortset fra det konfiskerede udbytte ikke har nogen tilknytning til Danmark.

ad § 50

Det fremgår af bemærkningerne (s. 97), at tidsfristen findes at kunne sikres med det eksisterende vagtberedskab hos anklagemyndighed og domstole, og at der endvidere alene er tale om en vejledende frist. Under hensyntagen til reglerne om direkte fremsendelse, jfr. rammeafgørelsens artikel 4, bemærkes, at der ved denne statsadvokatur ikke er weekendvagt, og at der derfor ved en begæring, der f.eks. indkommer sent en fredag, først vil blive taget stilling mere end 60

timer efter modtagelsen. Såfremt dette findes at være for lang tid, vil der være behov for at etablere en vagtordning.

ad § 55

I praksis forekommer der situationer, hvor den dømte ikke længere kan lokaliseres. Ved fuldbyrdelse efter lov om international fuldbyrdelse af straf kan forkyndelse i sådanne tilfælde ske i Statstidende. Det kan eventuelt overvejes, om der bl.a. af hensyn til den efterfølgende afgørelse om en eventuel fordeling, jfr. § 29 og § 45, skal tages højde for sådanne situationer.

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

Udkastet giver mig ikke i øvrigt anledning til bemærkninger.

SIDE 4

P.s.v.

Ulla Høg
vicestatsadvokat

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Jmt. Mdt.
23 JULI 2004

22 JULI 2004

J.nr.: 2004-000-130
Sagsbehandler: RHA

ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

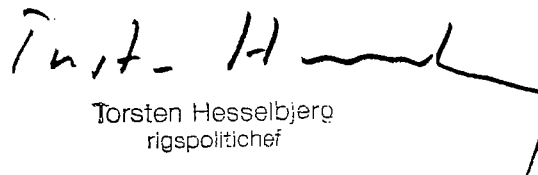
Telefon: 33 14 88 88
Direkte: 33 9 10 910
Lokal: 5503
Telefax: 33 4 3 00 18

Ved brev af 29. juni 2004 har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Rigspolitiet har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Der henvises til j.nr. 2004-730-1008.

Med venlig hilsen

Torsten Hesselbjerg
rigspolitichef

26 JULI 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 4.
20⁰⁴ NR. 730-1008.

KØBENHAVNS

KØBENHAVNS **POLITI**

Politidirektøren

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48

Fax. 33 43 00 58

Dato

Journal.nr.:
0100-10160-00106-04

AD

+ bilag

Jmt. Mot.
24. 06. 2004

Ved brev af 29. juni 2004 (sagsnr. 2004-730-1008) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Jeg kan i den anledning henvise til vedlagte påtegning af 10. august 2004 fra Advokatur B.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

25 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 5.
2004 NR. 730-1008

Tilbagesendes Politidirektørens Sekretariat, idet forslaget giver mig anledning til følgende bemærkninger:

Definitionen af "bødestraf" i lovforslagets § 17 er – som anført i bemærkningerne p. 111 - ikke i overensstemmelse med almindelig dansk sprogbrug.

I forslaget § 29 vedrørende fordeling af midler fra fuldbyrdelse af idømte "bødestraffe" anvendes i øvrigt alene betegnelsen bøde i stedet for "bødestraf".

Vedrørende fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser om beslaglæggelse anføres det i lovforslagets § 50, at indbringelse for retten skal ske snarest og så vidt muligt inden 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af anmodningen.

Dette kan i praksis betyde, at anklagemyndigheden inden udløbet af 24 timersfristen fremsender en anmodning til retten om berømmelse af et retsmøde til behandling af spørgsmålet om beslaglæggelse. Selve retsmødet kan derefter blive berømmet til foretagelse flere uger senere.

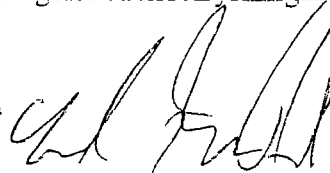
Imidlertid fremgår det af artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelse 2003/577/ af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, at der skal træffes afgørelse i sagen så vidt muligt inden for 24 timer efter modtagelse af kendelsen.

Dette forudsættes ligeledes i de almindelig bemærkninger til lovforslaget, punkt 6.3.3., p. 97, 2. afsnit, selv om det samme sted fremhæves, at der alene er tale om en vejledende frist.

Det bør derfor overvejes at anvende en anden formulering i loven for at præcisere, at sagen ikke blot skal indbringes for retten, men at der så vidt mulig skal træffes afgørelse i sagen inden for 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af indefrysningskendelsen.

Advokatur B, den

10 AUG. 2004

Svend Boye Pedersen

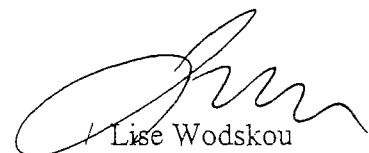
politiadvokat

fg.

KØBENHAVNS POLITI

10. AUG. 2004

POLITIDIREKTØREN

Lise Wodskou

politiassessor

FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I
DANMARK

KØBT AKA V
Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Tlf. 76 11 14 48
Fax 76 11 14 01
E-mail: politimesterforeningen@mail.dk

MVB

Jmt. Mdt.

27 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato : 26. august 2004
Jr.nr. : 160.3.04
Ref. : Torben Jessen

Justitsministeriet har i brev af 29. juni 2004, sagsnr. 2004-730-1008, anmodet Foreningen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

I den anledning kan jeg oplyse, at Foreningen ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Torben Jessen

25 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 10.
2004 NR. 730-1008.

KOR AKA
V

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. Mdt.
30 AUG. 2004

2004-00452/07.04.04
26. august 2004
HB/hs

AKA

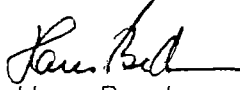
Vedrørende høring om udkast til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetslige afgørelser i Den Europæiske Union.

Sagsnr. 2004-730-1008.

Justitsministeriets Lovafdeling har ved skrivelse af 29. juni 2004 anmodet Politiforbundet om en udtalelse vedrørende ovennævnte.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet ikke har bemærkninger til det fremsendt materiale.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen,
Sekretariatsleder

31 AUG. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 13.
2004 NR. 730-1008

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 02-09-2004
J.NR.: 04-012602-04-1513
REF.: rmm

AKA

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Ved brev af 29. juni 2004 (j.nr. 2004-730-1008) har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

1. Fuldbyrdelse af afgørelser om beslaglæggelse

Lovforslagets anden del (§§ 3-15) indeholder de regler, der er nødvendige for at implementere rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Denne rammeafgørelse er allerede vedtaget, og Danmark er således traktatmæssigt forpligtet til at gennemføre rammeafgørelsen. Bestemmelserne i §§ 3-15 er efter Advokatrådets vurdering gennemarbejdet og dækkende implementering af rammeafgørelsens krav til dansk ret.

Advokatrådet har således kun enkelte bemærkninger til den tekniske udformning af lovforslaget, som Danmark er traktatmæssigt forpligtet til at gennemføre.

Advokatrådet finder imidlertid grund til at henlede opmærksomheden på, at de foreslåede regler må anses for et væsentligt tilbageskridt for det retssikkerhedsmæssige beskyttelsesniveau i dansk straffeprocess.

Lovforslaget indebærer, at danske domstole bindes til at træffe beslutning om beslaglæggelse efter anmodning fra en udenlandsk myndighed i tilfælde, hvor dette ikke ville kunne finde sted, hvis anmodningen om beslaglæggelse var udstedt af dansk politi som led i efterforskningen af en forbrydelse i Danmark.

Som beskrevet i lovforslagets pkt. 3.1.2, indeholder den danske retsplejelov regler om beslaglæggelse i Danmark. Disse regler er lovgivningsmagtens udtryk for de betingelser og forudsætninger, der i Danmark bør være opfyldt, hvis danske domstole skal godkende en anmodning om beslaglæggelse af aktiver mv. Retsplejeloven indeholder dermed en garanti – normalt betegnet som en retssikkerhedsgaranti – for, at der alene foretages beslaglæggelse, hvor det skønnes nødvendigt, proportionalt og rimeligt. Garantien er særlig sikret ved, at det er domstolene, der træffer beslutning om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Med vedtagelsen af lovforslaget vil retsplejelovens betingelser for beslaglæggelse ikke længere skulle være opfyldt ved beslaglæggelse i Danmark, hvis anmodningen om beslaglæggelse stammer fra myndighederne i en anden medlemsstat. I stedet vil det være retsplejeloven i den anmodende medlemsstat, der afgør, om beslaglæggelsen kan finde sted. Det fremgår hverken af rammeafgørelsen eller af lovforslagets § 3, at det er en betingelse, at den anmodende myndighed er en domstol. Såfremt det efter den anmodende medlemsstats lovgivning er politiet selv, der træffer afgørelse om beslaglæggelse, vil spørgsmålet om beslaglæggelse ikke blive undergivet domstolskontrol.

Endvidere kan der for de forbrydelsestyper, der er nævnt i lovforslagets positivliste ikke stilles krav om, at der efter dansk ret er tale om en forbrydelse. Der vil dermed kunne forekomme tilfælde, hvor en dansk domstol vil være forpligtet til at gennemføre beslaglæggelse af f.eks. hele formuen hos en borger eller virksomhed i Danmark, uanset at den pågældende efter dansk ret ikke har begået en strafbar handling. Det bemærkes i den forbindelse, at beslaglæggelse hverken efter dansk ret eller efter reglerne i de øvrige lande er begrænset til at finde anvendelse overfor sigtede personer. Der kan derfor forekomme tilfælde, hvor danske domstole vil skulle fuldbyrde afgørelser om beslaglæggelse af værdier, genstande mv., hos personer, som ikke mistænkes for at have begået eller medvirket til et strafbart forhold, men hvor myndighederne i et af de øvrige medlemslande finder, at det pågældende materiale kan være af betydning for deres videre efterforskning af en anden persons strafbare forhold.

Gennemførelsen af de foreslåede regler indebærer, at der kan blive særdeles omfattende forskel i retssikkerhedsniveauet i Danmark alt efter, om en afgørelse om beslaglæggelse er udstedt efter anmodning fra dansk politi, og som skal overholde retsplejelovens regler, eller om anmodningen er udstedt af myndighederne i et af de øvrige medlemslande efter deres lovgivning, og dermed skal gennemføres uden nogen mulighed for de danske domstole til at vurdere, om et sådant indgreb er rimeligt og nødvendigt. Vedtagelsen af lovforslaget vil således føre til forskellige standarder, hvilket efter Advokatrådets opfattelse er beklageligt og upåkrævet.

Det fremgår af lovforslaget, at baggrunden for rammeafgørelsen er, at det efter de hidtil gældende regler har været kompliceret og tidskrævende at gennemføre anmodninger om retshjælp mellem medlemsstaterne.

Det fremgår ikke, hvori problemerne i det hidtidige, "dobbeltkrogede" system består. Advokatrådet har ikke oplysninger om, at der i Danmark skulle være problemer med behandlingen af sådanne sager. Såfremt udenlandske myndigheder har oplevet problemer med at få fuldbyrdet anmodninger om beslaglæggelse i Danmark, må det umiddelbart enten skyldes, at de danske myndigheder mangler ressourcer til at behandle sagerne, eller at de danske myndigheder hidtil har afslået anmodningerne, fordi det grundlag, de var udstedt på efter dansk ret ikke er tilstrækkeligt til at gennemføre beslaglæggelsen. I ingen af tilfældene er det en hensigtsmæssig løsning blot at fjerne den uafhængige kontrol og at overføre kompetencen til en udenlandsk myndighed til at afgøre, om der skal foretages beslaglæggelse i Danmark.

Advokatrådet skal endvidere henlede opmærksomheden på lovforslagets § 53, stk. 2. Bestemmelsen indebærer som anført i lovforslagets pkt. 3.3.6, at danske domstole i forbindelse med gennemførelsen af anmodningen om beslaglæggelse om nødvendigt har pligt til at sikre gennemførelsen af beslaglægningsanmodningen gennem udstedelse af kendelser om ransagning, edition eller legemsindgreb. Forestiller man sig således, at den, der har rådighed over det materiale, der ønskes beslaglagt, nægter at medvirke til beslaglæggelsen ved frivilligt at udlevere genstandene, er retten herefter forpligtet til om nødvendigt at træffe beslutning om ransagning af den pågældendes bolig mv.

Som det fremgår af lovforslaget indebærer det i princippet, at der vil skulle udstedes ransagningskendelse for et forhold, der ikke er strafbart i Danmark. Advokatrådet finder grund til at tilføje, at der navnlig kan blive tale om, at en dansk domstol er tvunget til at udstede en ransagningskendelse i anledning af et forhold, som måske nok er strafbart efter dansk ret, men hvor retsplejelovens betingelser for ransagning helt åbenbart ikke er opfyldt. Endvidere vil den danske domstols afgørelse i sådanne sager skulle træffes ud fra en vurdering af, om ransagning er nødvendig for at fuldbyrde kendelsen om beslaglæggelse, hvorimod der ikke skal foretages nogen vurdering af, om det kan anses for proportionalt og rimeligt i forhold til den underliggende efterforskning at iværksætte så indgribende en foranstaltning som ransagning – for slet ikke at tale om legemsundersøgelse.

Rammeafgørelsen om fuldbyrdelse af bødestraffe

Advokatrådet anerkender behovet for at sikre, at personer, der er dømt for et strafbart forhold i et land, ikke ved at tage ophold i et andet land kan unddrage sig straffuldbyrdelse.

Advokatrådet er imidlertid grundlæggende skeptisk overfor behovet for at ophæve de gældende regler, som giver danske domstole mulighed for at nægte fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i Danmark. Advokatrådet er således bekymret for, at danske domstole kan blive tvunget til at fuldbyrde afgørelser fra udenlandske myndigheder, som ikke lever op til de kvalitetsmæssige krav, der normalt stilles til tilsvarende danske retsafgørelser. Advokatrådet skal i den forbindelse bemærke, at det ikke er til-

strækkeligt at henvise til, at de 24 øvrige EU-lande er forpligtet til at overholde den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Dels viser den omfattende praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, at der i en række lande er massive problemer med den faktiske overholdelse af konventionen, og dels indeholder konventionen alene et grundlæggende beskyttelsesniveau, som i en række henseender er væsentlig mindre fintmasket end f.eks. beskyttelsen i det danske retssystem.

Advokatrådet finder endvidere anledning til at fremhæve den del af lovforslaget, der vedrører den praktiske håndtering af anmodninger om fuldbyrdelse af bødestraffe. Efter Advokatrådets opfattelse bør det fortsat være de danske domstole, der forestår behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse af bødestraffe. Uanset, at forslaget indskrænker domstolenes adgang til at foretage en selvstændig prøvelse af anmodningen, følger det af lovforslaget, at der fortsat skal foretages en vurdering af blandt andet foreneligheden med grundloven og menneskerettighederne i den enkelte sag. En sådan vurdering vil naturligvis kunne foretages af Justitsministeriet, men Advokatrådet finder det rigtigst, at vurderingen foretages af domstolene.

Advokatrådet skal endvidere bemærke, at netop prøvelsen af, om den udenlandske afgørelse er i overensstemmelse med grundlæggende principper for alle tre rammeafgørelser synes nærmest umulig at foretage, idet lovforslaget alene stiller krav om, at selve anmodningen om fuldbyrdelse affattes på dansk, mens den underliggende afgørelse ikke kræves oversat til dansk. Som pkt. 6.3.2 i bemærkningerne til lovforslaget er formuleret, synes det givet, at de danske myndigheder i de færreste tilfælde vil finde det fornødent at oversætte den underliggende afgørelse som led i behandlingen af sagen. Såfremt der ikke sker oversættelse af den underliggende afgørelse, og såfremt denne ikke er affattet på et af hovedsprogene, må det umiddelbart stille sig særdeles tvivlsomt, hvordan de danske myndigheder – eller for den sags skyld den pågældendes eventuelle danske advokat – skal kunne kontrollere, at afgørelsen ikke er truffet under uacceptable omstændigheder.

Rammeafgørelsen om konfiskation

Advokatrådet har ovenfor redegjort for de betænkeligheder, rammeafgørelsen om beslaglæggelse giver anledning til. En række af disse betænkeligheder gør sig tilsvarende gældende for rammeafgørelsen om konfiskation.

Advokatrådet er således også på dette område betænkelig ved at tvinge danske domstole til at fuldbyrde afgørelser, som de ikke kunne eller ville have truffet, hvis sagen havde verseret ved danske domstole, ligesom Advokatrådet finder, at kompetencen i de nævnte sager bør ligge hos domstolene og bør baseres på dokumenter affattet på et sprog, som danske myndigheder må forventes at kunne håndtere umiddelbart.

Konklusion

Som nævnt indledningsvis er Danmark traktatmæssigt forpligtet til at gennemføre rammeafgørelsen om beslaglæggelse.

De øvrige 2 rammeafgørelser er imidlertid endnu ikke vedtaget, og Advokatrådet skal derfor opfordre regering og folketing til nøje at overveje, om grundprincippet om gensidig anerkendelse uden adgang til selvstændig prøvelse ved de nationale myndigheder og uden krav om dobbelt strafbarhed, fortsat bør være hjørnестenen i det europæiske samarbejde på det strafferetlige område.

Kernen i Advokatrådets betænkelighed er, at der med rammeafgørelserne skabes en retsstilling, hvor danske domstole fratages muligheden for en selvstændig vurdering af, hvorvidt et indgreb bør gennemføres, og hvor det danske retssikkerhedsniveau dermed bringes i fare.

Advokatrådet har noteret sig, at EU-Kommissionen med afsæt i princippet om gensidig tillid og anerkendelse over de kommende år agter at foreslå en række initiativer inden for det strafferetlige område. Det må således forventes, at Folketinget i løbet af den kommende tid vil skulle overveje, om der i fremtiden bør kunne gennemføres afgørelser om ransagning i Danmark, om der bør kunne foretages afhøringer af personer, foretages indgreb i meddelelshemmeligheden, iværksættes rum- og telefonaflytning mv. på baggrund af en anmodning fra et andet medlemsland uden selvstændig efterprøvelse i Danmark.

Efter Advokatrådets opfattelse må sådanne initiativer forudsætte en betydelig grad af klarhed over, hvilke regler der gælder herom i de øvrige medlemslande. Efter Advokatrådets opfattelse er det således ikke tilstrækkeligt, at landene erklærer at have generel tillid til hinandens retssystemer, uden at have et grundlag for at vurdere, om disse landes retssystemer lever op til de standarder, der er bred enighed om bør være gældende i Danmark. Efter Advokatrådets opfattelse er der hverken i forbindelse med de allerede vedtagne initiativer eller i forbindelse med udarbejdelsen af de kommende initiativer i tilstrækkeligt omfang dokumenteret et grundlag for at have en sådan nærmest blind tillid til retssystemerne i samtlige 24 øvrige medlemslande, at dette kan begrunde en ophævelse af danske domstoles selvstændige kontrol af, om et i øvrigt indgribende retsmiddel som beslaglæggelse eller ransagning bør tages i anvendelse.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afsiger hvert år en række domme, som dokumenterer, at der i en række af de øvrige EU-lande er væsentlige problemer med overholdelsen af rettigheder, som i Danmark anses for fundamentale retssikkerheds-garantier. Dette indikerer, at der må udvises tilbageholdenhed med blot at fastslå, at samtlige 24 øvrige lande i enhver henseende opretholder et strafferetligt system på højde med det danske.

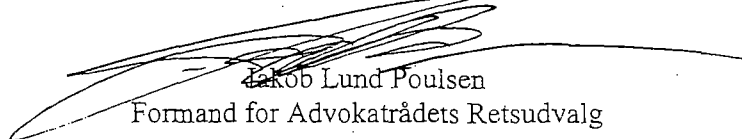
Advokatrådet skal derfor opfordre regering og folketing til at iværksætte initiativer, der kan afdække såvel behovet for som konsekvenserne af EU-lovgivning baseret på

princippet om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse, og skal i den forbindelse særligt opfordre til, at det overvejes, om danske borgere og virksomheder bør være underlagt forskellig grad af retssikkerhed, alt efter om anmodninger om straffeprocessuelle indgreb mv. er udstedt af danske eller udenlandske myndigheder.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jakob Lund Poulsen', written over a horizontal line.

Jakob Lund Poulsen
Formand for Advokatrådets Retsudvalg

Justitsministeriet, Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Ann Kristine Axelsson

KØR AKA ✓
INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Jmt. Mdt.
27 AUG. 2004

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATE 27. august 2004

J.NR. 540.30/6494

AKA

Vedr.: Udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Ved skrivelse af 29. juni 2004 har Justitsministeriet anmodet Institut for Menneskerettigheder om en udtalelse ad ovennævnte.

Vedlagt fremsendes Instituttets udtalelse.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

30 AUG. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 11.

2004 NR. 730-1008.

Notat om udkast til forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

1. Baggrund

Den foreslåede lov sigter mod at indføre regler til opfyldelse af Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, samt to udkast til rammeafgørelser fra Rådet for Den Europæiske Union om henholdsvis gensidig anerkendelse af bødestrafte og gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation.

Lovforslaget omhandler på den baggrund regler om danske myndigheders fuldbyrdelse af afgørelser om beslaglæggelse, bødestrafte og konfiskation, der er truffet i andre EU-lande, men ønskes fuldbyrdet i Danmark.

Udgangspunktet i lovudkastet er, at sådanne afgørelser skal fuldbyrdes af danske myndigheder uden nærmere prøvelse af afgørelsens grundlag mv., medmindre der foreligger en af de afvisningsgrunde, som udtrykkeligt opregnes i lovudkastet.

Lovforslaget rejser efter instituttets opfattelse spørgsmål af menneskeretlig karakter både generelt og specielt i relation til grundlovens § 77 og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 7 og 8.

2. Generelt

Som nævnt skal fuldbyrdelsen som udgangspunkt ske uden, at danske myndigheder foretager nogen prøvelse af selve den afgørelse, der ligger til grund for begæringen om fuldbyrdelse. Den prøvelse, der skal foretages, er således alene en prøvelse af, om fuldbyrdelsesanmodningen opfylder de betingelser, rammeafgørelserne og lovudkastet opstiller.

Det anføres generelt i bemærkningerne til lovudkastet, at fuldbyrdelse ikke må ske i strid med Danmarks internationale forpligtelser, for eksempel i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremgår derimod ikke klart af lovudkastet eller af udkastet til bemærkninger hertil, i hvilket omfang der skal ske prøvelse af eventuelle indsigelser om, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke måtte være overholdt i den proces, der ligger til grund for afgørelsen om beslaglæggelse, idømmelse af bødestraf eller afgørelse om konfiskation.

Instituttet skal i den forbindelse generelt bemærke følgende:

En række af de tvangsindgreb, som lovforslaget skal skaffe hjemmel for, kan indebære indgreb i konventionsbeskyttede rettigheder. Det gælder for eksempel beslaglæggelse, ransagninger og

forskellige legemsindgreb, der alle kan indebære indgreb i rettigheder, der er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8 om privatlivets fred. Også rettighederne beskyttet i art 6 og 7 kan blive berørt af fuldbyrdelsen af de afgørelser, lovudkastet omhandler.

I en situation, hvor Danmark er den stat, som faktisk udfører et indgreb i en konventionsbeskyttet rettighed, opstår spørgsmålet om, hvorvidt Danmark oprøvet kan lægge til grund, at de retssikkerhedsgarantier, konventionerne indeholder, er overholdt i udstedelseslandet. I hvert fald såfremt der konkret er forhold i sagen, der tyder på, at retssikkerhedsgarantierne ikke er overholdt, vil Danmark kunne ifalde et passivitetsansvar, hvis danske myndigheder undlader at undersøge forholdet under processen i Danmark. For at kunne konstatere dette, må processen indrettes således, at indsigelser, der bygger på, at konventionssikrede garantier ikke er overholdt, kan komme frem. Under hensyn til, at det i lovforslaget er udgangspunktet, at indholdet af afgørelser fra udstederlandet ikke skal prøves særligt af danske myndigheder før fuldbyrdelsen, finder Institutet det rigtigst, at udtrykkeligt fremgår af lovteksten/forarbejderne, at indsigelser, der bygger på, at konventionssikrede garantier ikke er overholdt, kan prøves.

Det bemærkes herved, at det er fast antaget, at menneskeretlige normer skal inddrages af domstolene af egen drift i straffesager.

Det generelle forbehold, som bemærkningerne indeholder, fratager således ikke automatisk Danmark ansvaret, hvis en afgørelse faktisk er truffet på en sådan måde, at fuldbyrdelse af en strafferetlig afgørelse vil være i strid med bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller andre menneskeretlige regelsæt.

Det bør således udtrykkeligt fremgå af lovudkastet eller bemærkningerne hertil, at danske myndigheder i tilfælde af indsigelser om, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke er overholdt, herunder ikke overholdt i udstederlandet, kan efterprøve denne indsigelses holdbarhed og – såfremt der kan rejses berettiget tvivl om, hvorvidt kravene i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er opfyldt - undlade at fuldbyrde afgørelsen.

3. Bemærkninger til forslagets enkelte elementer.

3.1. Beslaglæggelse.

Fuldbyrdelse af beslaglæggelsesafgørelser omhandles i lovudkastets kapitel 2, 3 og 4.

Institutet finder det positivt, at der i forlaget er taget højde for princippet om, at beslaglæggelse ikke kan ske, hvis beslaglæggelseskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for (ne bis in idem-princippet).

Lovudkastet rejser dog spørgsmål af menneskeretlig karakter i relation til grundlovens § 77 og i relation til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8.

3.1.1. Forholdet til grundloven.

Grundlovens § 77 har følgende indhold:

”Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres.”

Det centrale indhold i bestemmelsen er et forbud mod censur. Det er fastslået i retspraksis, at det ikke er i strid med forbuddet mod censur at beslaglægge skrifter, herunder endnu ikke offentliggjorte skrifter, ved retskendelse, jf. Henrik Zahle: ”Dansk Forfatningsret 3. Menneskerettigheder”, 3. udgave 2003, s. 83. Henrik Zahle fremhæver samme sted, at de principielle betænkeligheder ved en beslaglæggelse af endnu ikke offentliggjorte skrifter må føre til, at domstolene skal foretage en intensiv bedømmelse af, om kriterierne for beslaglæggelse er opfyldt. Foretages der ikke en intensiv domstolsprøvelse heraf, opfylder beslaglæggelsen ikke kravet i grundlovens § 77 om, at ansvar for ytringer skal udmøntes af domstolene.

Instituttet skal i den forbindelse særligt pege på, at det af de specielle bemærkninger til lovudkastets § 3 fremgår, at der ved en beslaglæggelseskendelse, der er afsagt i et andet EU-land, og som nu anmodes fuldbyrdet i Danmark, ”ikke nødvendigvis er tale om en domstolsafgørelse; idet det er op til hver enkelt stat at definere sine kompetente myndigheder”.

Instituttet finder på den baggrund, at kravet om, at domstolene foretager en intensiv prøvelse af beslaglæggelsen i situationer, der er omfattet af grundlovens § 77, bør fremgå af lovteksten.

3.1.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Beslaglæggelse efter lovforslaget vil i en række situationer – for eksempel hvor breve, dokumenter eller computere beslaglægges - kunne udgøre et indgreb i borgernes rettigheder efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8 om beskyttelse af blandt andet privatliv og korrespondance.

Hertil kommer, at der efter lovforslagets § 53, stk. 2, foreslås indført hjemmel til foretagelse af en række tvangsindgreb, nemlig legemsindgreb efter retsplejelovens kapitel 72, ransagning efter kapitel 73 og edition efter kapitel 74, hvis fuldbyrdelseskendelsen nødvendiggør det.

Disse indgreb kan efter omstændighederne udgøre indgreb i rettigheder efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention 8.

For at sådanne indgreb kan anses legitimeret, må de opfylde betingelserne i art 8, stk. 2. Art. 8 har følgende ordlyd:

”Art. 8. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.”

For så vidt angår betingelsen om, at indgrebet skal ske ”i overensstemmelse med lov”, skal instituttet bemærke, at det ikke er tilstrækkeligt til opfyldelse af betingelsen, at der er vedtaget en lov. Art. 8, stk. 2, indebærer et krav om forudsigelighed i retsanvendelsen. Det anføres herom i Peer Lorenzen m.fl.: ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer”, 2. udg., s.

50, at der i bestemmelsen er et krav om, at borgeren har adgang til reglerne, og "med en efter forholdene rimelig sikkerhed kan forudse retsgrundlagets konsekvenser for den pågældende". Det anføres videre, s. 50, at hjemmelen "skal ... være tilgængelig og rimeligt klar og præcis, herunder angive rækkevidden af et overladt skøn samt den måde, hvorpå skønnet bør udøves af myndighederne. Opfylder hjemmelsgrundlaget ikke disse betingelser til lov kvalitet, kan indgrebet ikke anses foreskrevet ved lov".

Instituttet finder det tvivlsomt, om loven opfylder kravene i art. 8, stk. 2, til forudsigelighed og tilgængelighed. Instituttet skal i den forbindelse pege på, at en række af de handlinger, der opregnes i lovforslagets § 6, som kan give grundlag for fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelse, ikke er beskrevet med en klarhed, der giver grundlag for at forudsige, hvornår beslaglæggelseskendelse kan fuldbyrdes. Dette gælder for eksempel begreberne "deltagelse i en kriminel organisation" (nr. 1), "internetkriminalitet" (nr. 11) og "miljøkriminalitet" (nr. 12). Instituttet skal i den forbindelse i øvrigt bemærke, at nr. 11, der i lovforslaget er betegnet som "internetkriminalitet", er angivet som "EDB-kriminalitet" i den attest, der er optaget i bilaget til rammeafgørelsen, og som skal fremsendes med beslaglæggelseskendelsen. Dette understreger kun, at begreberne på ingen måde er klare. Hertil kommer, at en række af de andre beskrevne handlinger, der kan begrunde udstedelse af beslaglæggelseskendelser, næppe har samme anvendelsesområde i samtlige EU-lande. Hvad der er lovligt i Danmark, kan være strafbart i et andet EU-land. Det anføres således i bemærkningerne til lovforslaget (pkt. 3.3.2.), at "det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen", og at det "er ... uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord".

Retstilstanden er dermed uforudsigelig for personer, der har ophold i Danmark, og som risikerer at blive undergivet processuelle indgreb, der følger af en straffelovgivning, der er gældende i et andet EU-land, uanset at denne lovgivning ikke er dem bekendt. Det nu foreliggende lovudkast yder ikke en klarhed om, hvilke forhold, der kan udløse sådanne indgreb.

Som det fremgår af Peer Lorenzen m.fl.: "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer", 2. udg., s. 52ff., er kravene til tilgængelighed og forudsigelighed større, jo mere intensivt et givet indgreb er. Beslaglæggelse – som er et foreløbigt indgreb, der sker inden den pågældende, overfor hvem beslaglæggelse finder sted, er dømt for noget strafbart forhold - kan efter omstændighederne være et særdeles intensivt indgreb, hvilket gør, at der må stilles store krav til retsgrundlagets forudsigelighed og tilgængelighed.

På baggrund af de meget brede begrebsfastsættelser, der ikke beskriver gerningsindholdet nærmere, og på baggrund af det forhold, at beslaglæggelseskendelser kan være begrundede i andre landes strafferet, er Den Europæiske Menneskerettighedskonventions krav til tilgængelighed og forudsigelighed på den baggrund næppe opfyldt med det foreliggende lovforslag.

Art. 8, stk. 2, indeholder som betingelse for, at et indgreb kan anses for lovligt, videre et krav om, at indgrebet skal være "nødvendigt i et demokratisk samfund". Heri ligger et krav om, at indgrebet skal være proportionalt i forhold til formålet med indgrebet. Det anføres således i Peer Lorenzen m.fl.: "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer", 2. udg., s. 55, at indgrebet "skal være begrundet i et påtrængende samfundsmæssigt behov ..." og at det "ikke (er) tilstrækkeligt, at indgrebet er nyttigt, rimeligt og ønskeligt, eller at staten har udøvet sit skøn rimeligt, forsigtigt og i god tro ...".

Det følger af lovforslagets tekst, at når danske myndigheder modtager en beslaglæggelsesafgørelse, der er afsagt i et andet EU-land, skal den danske fuldbyrdende myndighed ikke efterprøve, om den danske retsplejelovs betingelser for beslaglæggelse er opfyldt. Der anføres (forslagets pkt. 3.3.1.) i den forbindelse følgende: "Det kan således ikke som hidtil efterprøves, om der er tilstrækkelig grund til mistanke om strafbart forhold, om der er grund til at antage, at genstanden vil tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller om beslaglæggelse i øvrigt kan anses for nødvendig."

Det er efter instituttets opfattelse tvivlsomt, om den stat, der udsteder beslaglæggelseskendelsen, i alle tilfælde vil kunne foretage denne afvejning af indgrebets intensitet overfor formålet fuldt ud. Indgrebets følelighed for den, overfor hvem beslaglæggelsen foretages, vil i nogle situationer først kunne undersøges, når indgrebet foretages. Den prøvelse, der efter lovforslaget vil skulle foretages af den danske myndighed lever heller ikke op til kravene i art. 8, stk. 2.

Muligheden for at få efterprøvet overholdelsen af de nævnte proportionalitetskrav, er så meget mere påtrængende set i lyset af det, der er anført ovenfor om de meget brede og uklare formuleringer i beskrivelsen af de handlinger, der kan føre til udstedelse af en beslaglæggelseskendelse.

Hertil kommer, at det fremgår af lovudkastet (pkt. 6.3.2.), at selve beslaglæggelsesafgørelsen ikke skal oversættes til dansk.

Det er som anført ovenfor under pkt. 2, ikke tilstrækkeligt at henvise til, at den nødvendige prøvelse af er foretaget i den udstedende stat. Da det er den danske myndighed, der faktisk foretager indgrebet, kan Danmark som nævnt ikke under en eventuel sag om, hvorvidt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er overholdt, henvise til, at myndighederne i et andet land forventes at have overholdt konventionens krav. Danmark har et selvstændigt ansvar for, at kravene er overholdt.

Instituttet skal på den baggrund henstille, at proceduren for fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser indrettes således, at en prøvelse, der lever op til kravene i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8, stk. 2, er mulig.

3. 2. Bødestraf.

Fuldbyrdelse af bødestraf omhandles i lovudkastets kapitel 5 og 6.

Instituttet finder det positivt, at der i forlaget er taget højde for princippet om, at fuldbyrdelse af en bødeafgørelse ikke kan ske, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for (ne bis in idem-princippet).

Instituttet skal dog særligt bemærke følgende:

Fuldbyrdelse af bødestraf kan efter omstændighederne rejse menneskeretlige spørgsmål i relation til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 7, stk. 1, der har følgende indhold:

"Ingen kan kendes skyldig i strafbart forhold på baggrund af en handling eller undladelse, der ikke udgjorde en forbrydelse efter national eller international ret på det tidspunkt, da den blev begået.

Der kan heller ikke pålægges strengere straf end den, der var anvendelig på det tidspunkt, da lovovertrædelsen blev begået.”

Peer Lorenzen drøfter i Peer Lorenzen m.fl.: ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer”, 2. udg., s. 372, afsoning af udenlandske domme og anfører herom, at det ikke kan ”udelukkes, at EMD vil tillægge bestemmelsen eksterritorial virkning og dermed pålægge afsoningsstatens myndigheder at afstå fra medvirken til afsoning af straf pålagt på grundlag af en udenlandsk skyldvurdering i strid med bestemmelsen ...”.

Det er instituttets opfattelse, at en sådan eksterritorial virkning ikke kun kan forekomme i forbindelse med domme om afsoning, men også i forbindelse med andre straffedomme fra andre lande.

Som det fremgår af Peer Lorenzen m.fl.: ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer”, 2. udg., s. 374ff., stiller art. 7 blandt andet krav om, at lovbestemmelser, der kan føre til straf, skal være forudsigelige og tilgængelige, jf. det ovenfor anførte om forståelsen af dette krav. På baggrund af det anførte om eksterritorial virkning, må det antages, at danske myndigheder før fuldbyrdelse af en udenlandsk bødestraf må prøve blandt andet, om kravet om tilgængelighed og forudsigelighed er opfyldt. Dette gælder så meget desto mere, idet den opregning, der foretages i lovforslagets § 19 af, hvilke handlinger, der kan føre til fuldbyrdelse af bødestraf i Danmark på baggrund af en udenlandsk afgørelse, er præget af den samme uklarhed som de handlinger, der kan føre til beslaglæggelse, jf. det ovenfor anførte herom.

Instituttet finder, at det bør fremgå af loven, at danske myndigheder skal foretage en prøvelse af grundlaget for bodestraffens idømmelse.

3.3. Konfiskation.

Instituttet finder det positivt, at der i forslaget er taget højde for princippet om, at fuldbyrdelse af en bodeafgørelse ikke kan ske, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for (ne bis in idem-princippet).

Instituttet skal dog særligt bemærke følgende:

Konfiskation af strafferetlige grunde kan efter omstændighederne være omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 7, jf. Peer Lorenzen m.fl.: ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer”, 2. udg., s. 373. Som anført ovenfor stiller art. 7 blandt andet krav om, at lovbestemmelser, der kan føre til straf, skal være forudsigelige og tilgængelige, jf. det ovenfor anførte om forståelsen af dette krav.

Instituttet finder det tvivlsomt, om de konfiskationsgrunde, der er angivet i lovudkastets § 32, opfylder kravene til klarhed og forudsigelighed, jf. det, der er anført ovenfor under pkt. 3.1.2. om forståelsen af disse krav.

4. Særligt om domstolsprøvelsen af fuldbyrdelseskendelser om bødestraf og konfiskation.

Det anføres i lovudkastets § 56, stk. 2, at anmodning om prøvelse af Justitsministeriets beslutning om fuldbyrdelse af afgørelsen skal fremsættes senest 14 dage efter, at beslutning er meddelt den

pågældende. Efter bestemmelsen kan Justitsministeren eller den, han bemyndiger hertil, tillade indbringelse for retten efter udløbet af denne frist, såfremt særlige omstændigheder taler derfor. Instituttet skal i den forbindelse bemærke, at henlæggelsen af kompetencen til at tillade indbringelse efter fristens udløb til justitsministeriet virker mindre hensigtsmæssigt henset til, at det er ministeriet egen afgørelse, der skal prøves.

27. august 2004,
Marianne Nørregaard

